

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

01/2020/GR

Το σύνθημα για το έτος 2020:

Ο Χριστός ελευθερώνει!

Κύριο άρθρο:

Ο Χριστός ελευθερώνει !

Θεία Λειτουργία:

Ο Θεός χορηγεί τη σωτηρία

Διδασκαλία:

Ιδού, έρχομαι σύντομα !

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

■ Κύριο άρθρο

3 Ο Χριστός ελευθερώνει!

■ Θεία λειτουργία

4 Ο Θεός χορηγεί τη σωτηρία!

■ Επίσκεψη στην Αφρική

10 Ο Θεός ευλογεί εκείνους που τον εμπιστεύονται!

■ Επίσκεψη στην Ασία

12 Ο λόγος του Θεού σε όλη του την παντοδυναμία και ομορφιά!

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

14 Επτά καλοί λόγοι για το αποστολικό αξίωμα!

■ Χώρος για τα παιδιά

16 Οι εργάτες του αμπελώνα

18 Στο σπίτι του Βαλεντίν στο Παρίσι (Γαλλία)!

Διδασκαλία

20 Ιδού, έρχομαι σύντομα!

■ Νέα απ' όλο τον κόσμο

24 Η κατασκευή οστίων πέρα από το Μπίλεφελντ!

26 Χέρι – χέρι για το καλό του πλησίον!

28 Αγνίζομαι γι' αυτό που πιστεύω!

30 Ένα ταξίδι στον χρόνο, στο Νότιο Ειρηνικό!

32 Νέα από την Ελλάδα!

■ Φωτογραφία εξωφύλλου: Oliver Rütten
■ Φωτογραφία επάνω: Ν.Ε. Καναδά

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**
Ν. Μανδηλαρά 23, Σταυρούπολη
Τηλ.: 23990 20273
Θεία λειτουργία: Κυριακή 10 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΚΡΗΤΗΣ**
Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία Λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΚΥΠΡΟΥ**
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Θεία λειτουργία,
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

Ο Χριστός ελευθερώνει!

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Ελπίζω ο χρόνος που μόλις τέλειωσε, να υπήρξε πραγματικά καλός για εσάς! Εύχομαι πάντοτε να βρίσκετε αρκετούς λόγους και αιτίες για να ευχαριστείτε τον Κύριό μας, για όλα του τα αγαθά που μας προσφέρει!

Έχουμε πλέον εισέλθει στην καινούρια χρονιά. Αποτελεί πλέον παράδοση, να σας δίνω ένα ετήσιο σύνθημα, σε συνεννόηση με τους Αποστόλους Περιφέρειας. Το σύνθημά μας για το έτος 2020, είναι το ακόλουθο: *Ο Χριστός ελευθερώνει!*

Το αντίστοιχο κείμενο από την Αγία Γραφή βρίσκεται στην Επιστολή του Αποστόλου Παύλου, προς Γαλάτες: «Στην ελευθερία, λοιπόν, με την οποία μας ελευθέρωσε ο Χριστός, να μένετε σταθεροί, και μη υποβληθείτε ξανά σε ζυγό δουλείας» (Γαλάτες 5:1).

Η ελευθερία είναι ένα πολύτιμο αγαθό. Ως παιδιά του Θεού, δεν κοιτάζουμε μόνο την επίγεια ύπαρξή μας. Θέτουμε την ελευθερία στον Χριστό, στην πρώτη θέση:

- Ο Θεός είναι τελείως ελεύθερος. Η αγάπη του για εμάς είναι μια αγάπη χωρίς όρους.
- Μπορούμε να επιλέγουμε την ελευθερία. Είμαστε εντελώς ελεύθεροι να αγαπάμε τον Θεό ως αντάλλαγμα.
- Ο Χριστός μας καθιστά ελεύθερους – από την αμαρτία, το κακό και από όλες τις δυσκολίες.

Φωτογραφία: Διεθνής Νεοαποστολική Εκκλησία

Για το έτος 2020, συνιστώ να επικεντρωνόμαστε σε αυτή την πνευματική δυναμική: Ο Χριστός μας καθιστά ελεύθερους!

Μπροστά στα μάτια μου, έχω κάτι πολύ σημαντικό: η ελευθερία στον Χριστό είναι ένα δώρο από τον Θεό. Αφήνουμε τον Κύριο να μας απελευθερώνει, παραδίδοντας εξ ολοκλήρου τον εαυτό μας στη δράση του Αγίου Πνεύματος.

Είναι επειδή ξέρουμε ότι ο Παντοδύναμος Θεός μας αγαπά, που κοιτάζουμε με εμπιστοσύνη και αυτοπεποίθηση προς το μέλλον. Και παραμένοντας πιστοί στον Χριστό, σχεδιάζουμε το μέλλον μας.

Μαζί με όλους τους Αποστόλους, σας απευθύνω τους πιο αδελφικούς χαιρετισμούς μου και σας εύχομαι ένα ευλογημένο και ευτυχισμένο καινούριο χρόνο!

Ζαν Λυκ Σνάιντερ

Ο Θεός χορηγεί τη σωτηρία

360 πιστοί συμμετείχαν στην θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Πρωταπόστολο στην κοινότητα Μπράμπτον (Καναδάς)

Φωτογραφία: Νεοαποστολική Εκκλησία Καναδά

Βιβλικός λόγος: Ψαλμός 135:6

*«Όλα όσα ο Κύριος θέλησε
δημιούργησε, στον ουρανό, και
στη γη, στις θάλασσες, και σε
όλες τις αβύσσους».*

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, εδώ και στις συνδεδεμένες κοινότητες. Συνενωθήκαμε σήμερα το πρωί, για να ακούσουμε τον λόγο του Θεού. Ο Θεός θέλει να στραφεί προς όλους εμάς. Δεν απευθύνεται σε μια ομάδα πιστών, ούτε στον λαό του. Απευθύνεται στον καθένα από εμάς στην προσωπική του κατάσταση. Θέλει να μιλήσει στον καθένα μας, στο παιδί του. Απευθύνεται επίσης σε εκείνον που έχει αποκοιμηθεί στη ζωή του στην πίστη. Συμβαίνει κι αυτό. Ίσως ορισμένοι νέοι – ή και ηλικιωμένοι επίσης, τους οποίους ξέρει – έχουν την εντύπωση: είναι πάντα το ίδιο πράγμα. Δεν παράγεται πλέον κάτι καινούριο. Πάντα η ίδια ιστορία, η ίδια μουσική, τα ίδια πρόσωπα ... Αυτό καταντά μονότονο. Πέφτουμε σιγά, σιγά στον ύπνο.

Σκεπτόμαστε την ιστορία του Παύλου στην Τρωάδα. Ο Παύλος εκφώνουσε μια μακρά ομιλία, μέχρι τα μεσάνυχτα και ένας νέος άνδρας που καθόταν στο παράθυρο, στο επάνω δωμάτιο, αποκοιμήθηκε κατά την διάρκεια αυτής της μακράς ομιλίας του Παύλου.

Στην Αγία Γραφή αναφέρεται: «... περιήλθε σε βαθύ ύπνο, ενώ ο Παύλος συζητούσε εκτεταμένα, και καθώς κυριεύθηκε από τον ύπνο, έπεσε κάτω από το τρίτο πάτωμα· και τον σήκωσαν νεκρόν. Και όταν ο Παύλος κατέβηκε, έπεσε επάνω του, και καθώς τον αγκάλιασε είπε: Μη ταραζέστε· επειδή, η ψυχή του είναι μέσα του» (Πράξεις των Αποστόλων 20:9-10 απόσπασμα).

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, ίσως κάποιος πει στον εαυτό του: δεν υπάρχει πλέον τίποτα, η πίστη μου είναι νεκρή. Ίσως δεν τον συνδέει πλέον τίποτα με αυτήν, παρά μόνον η συνήθεια.

Σήμερα πρέπει να αισθάνεται: «Η ζωή που προέρχεται από τον Θεό είναι ακόμη εδώ! Η ψυχή ζει πάντα, έχει ανάγκες, φιλοδοξεί την κοινωνία με τον Κύριο, θέλει να ακούει τον λόγο του Θεού, θέλει να γεύεται την Αγία Κοινωνία, επιθυμεί να είναι κοντά στον Ιησού».

Είναι μια όμορφη εμπειρία, όταν ένας άνθρωπος που είναι κοιμισμένος σε επίπεδο πίστης, να διαπιστώνει ξαφνικά ότι κάτι ζει ακόμη μέσα του: «Είναι μια θεϊκή ζωή και η ψυχή θέλει να της δώσω την τροφή που χρειάζεται». Θα ήταν μια θαυμάσια εμπειρία αν αυτό συνέβαινε σήμερα.

Μπορεί να εκπλαγήκατε ακούγοντας το λόγο: «Όλα όσα ο Κύριος θέλησε δημιουργήσει...». Κάποιοι που το διαβάζει αυτό, μπορεί να κάνει τις πιο περιέργες σκέψεις.

Επιθυμία του Θεού είναι, ο άνθρωπος να ζει σε αιώνια κοινωνία μαζί του, σε όλη την αιωνιότητα

Πρόκειται απλά για μια περιγραφή της παντοδυναμίας του Θεού. Ο Θεός είναι παντοδύναμος, γι' αυτόν δεν υπάρχουν όρια. Μπορεί να κάνει τα πάντα, τίποτα δεν του είναι αδύνατο. Μπορεί να κάνει αυτό που θέλει και κάνει αυτό που θέλει. Αυτό σημαίνει επίσης ότι είναι κυρίαρχος. Κανείς δεν μπορεί να του πει τι πρέπει να κάνει, τίποτα και κανείς δεν μπορεί να τον υποχρεώσει, κανένας άνθρωπος, κανένα πνεύμα, καμία περίπτωση. Και κανείς δεν μπορεί να τον επηρεάσει. Δεν είναι σωστό να πούμε: Αν κάνεις αυτό ή το άλλο, ο Θεός θα ενεργήσει ανάλογα. Όχι! Κάνει ακριβώς αυτό που θέλει. Κανείς δεν μπορεί να τον αναγκάσει να ενεργήσει με κάποιο τρόπο, όσο άγιος και αν είναι. Αυτό που θέλει ο Κύριος, το κάνει. Αυτό σημαίνει επίσης, ότι δεν μπορούμε πραγματικά να τον κατανοήσουμε, επειδή το θέλημά του και οι σκέψεις του ξεπερνούν την αντίληψή μας. Δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν δεχόμαστε το θέλημα του Θεού. Ότι δεν τον καταλαβαίνουμε και δεν συμφωνούμε μαζί του, ο Θεός όμως κάνει αυτό που θέλει. Θέλει να αποδεχόμαστε το θέλημά του. Δεν υπάρχει περιθώριο συζήτησης. Μπορεί να κάνει τα πάντα. Κάνει αυτό που θέλει. Κανείς δεν μπορεί να τον αναγκάσει για κάτι, ότι και αν είναι αυτό. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει

ότι ενεργεί αυθαίρετα, χωρίς κανόνες, τυχαία. Όχι. Ο Θεός είναι πιστός. Αυτό είναι ένα ιδιαίτερο σημείο. Μπορούμε να τον εμπιστευόμαστε. Είναι η αλήθεια. Είναι ο Δίκαιος, είναι η αγάπη. Λέει αυτό που κάνει και κάνει αυτό που λέει.

Τίθεται τώρα ένα ενδιαφέρον ερώτημα: Ποιο είναι το θέλημα του Θεού; Τι θέλει να κάνει; – Είναι πολύ απλό. Από την αρχή, ο Θεός ήθελε, ο άνθρωπος που δημιούργησε να είναι σε κοινωνία μαζί του. Έτσι μπορούμε να συνοψίσουμε το θέλημα του Θεού. Επιθυμία του Θεού για τον άνθρωπο είναι, αυτός να ζει σε κοινωνία μαζί του για όλη την αιωνιότητα. Αυτός είναι ο λόγος που δημιούργησε τον άνθρωπο, αυτό ήταν και παραμένει το θέλημά του. Είναι πολύ εύκολο να το καταλάβουμε. Η πτώση στην αμαρτία δεν άλλαξε τίποτα στο θέλημα του Θεού. Το θέλημα του Θεού παραμένει το ίδιο, η συμπεριφορά του ανθρώπου δεν το άλλαξε στο παραμικρό.

Θέλει να είμαστε σε κοινωνία μαζί του. Αυτό είναι το θέλημά του και κάνει αυτό που θέλει. Είναι καλό να γνωρίζουμε ότι, όλα όσα έχει κάνει και θα κάνει ο Θεός, εξυπηρετούν αυτό τον μοναδικό σκοπό. Θέλει όλοι οι άνθρωποι να αποκτήσουν τη σωτηρία, θέλει για όλους τους ανθρώπους να είναι σε κοινωνία μαζί του.

Αυτό είναι το κυρίαρχο θέλημά του, ότι υπάρχει ένας δρόμος που οδηγεί στη σωτηρία, ότι υπάρχει ένας δρόμος που οδηγεί στην κοινωνία μαζί του και είναι η πίστη στον Ιησού Χριστό. Ο ίδιος ο Ιησούς είπε:

«Κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνο διαμέσου εμού» (Ιωάννης 14:6 απόσπασμα). Δεν υπάρχει σωτηρία στο όνομα κανενός άλλου, παρά μόνο στο όνομα του Ιησού Χριστού (Πράξεις των Αποστόλων 4:12). Αυτό είναι το θέλημα του Θεού και μόνη επιλογή του ανθρώπου, είναι να το αποδεχθεί. Δεν μπορεί να αμφισβητηθεί: «Παρ' όλα αυτά είναι κάπως άδικο· υπάρχουν τόσοι πολλοί καλοί άνθρωποι που δεν πιστεύουν στον Ιησού Χριστό». Δεν πρόκειται εδώ για ηθική παρατήρηση. Εδώ πρόκειται για την κοινωνία με τον Θεό. Είτε αρέσει στους ανθρώπους, είτε όχι, υπάρχει μόνον ένας δρόμος: Ο Ιησούς Χριστός. Αυτός είναι ο μόνος δρόμος, δεν υπάρχει άλλος. Ο άνθρωπος οφείλει να πιστεύει στον Θεό. Ξέρω ότι πολλοί, αυτό το θεωρούν διαφορετικά και πολλοί έχουν την άποψη θα πρέπει να υπάρχει κάτι περισσότερο από αυτό τον μόνον δρόμο προς τον Θεό. Σίγουρα είναι κάτι που δεν υπάρχει. Ο Θεός δεν έχει ανάγκη να τον καταλάβουμε. Λέει μόνο: κάνω αυτό που θέλω και οφείλεις να το αποδέχεσαι. Σταμάτα τις αντιρρήσεις. Δεν είναι θέμα για συζήτηση. Έτσι είναι. Δεν υπάρχει, παρά ένας μόνος δρόμος: Ο Ιησούς Χριστός και σε αυτό θα πρέπει να πιστεύουμε.

Το κάλεσμα του Θεού, ιδιαίτερα το κάλεσμα να έλθουμε κοντά στον Ιησού και να τον ακολουθούμε, είναι επίσης μια μορφή έκφρασης του θελήματός του. Ο Θεός καλεί όποιον θέλει και όταν το θέλει. Και, για μια φορά ακόμη: δεν μπορούμε να το καταλάβουμε. Και δεν μας δίνει κάποια εξήγηση. Αποφάσισε, το σχέδιό του για τη σωτηρία μας να ολοκληρωθεί σταδιακά. Περιμένουμε την επιστροφή του Χριστού. Προσμένουμε να μπορούμε να συμμετάσχουμε στους γάμους του Αρνίου, ως μέρος της Νυμφίας του Χριστού και να μπορέσουμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, ως απαρχή. Ένα άλλο στάδιο θα είναι η μεγάλη δοκιμασία. Ψυχές που θα προέρχονται από την μεγάλη δοκιμασία, θα κληθούν επίσης να εισέλθουν στην βασιλεία του Θεού. Άλλες θα κληθούν στην βασιλεία της ειρήνης. Δεν μπορούμε να κατάλαβουμε γιατί ο Θεός καλεί τον ένα σήμερα και τον άλλον, κάποια στιγμή αργότερα. Μη ρωτάτε γιατί ο Θεός το θέλει να γίνει έτσι. Δεν μπορούμε να το καταλάβουμε. Οφείλουμε να το αποδεχθούμε ταπεινά: Έτσι το αποφάσισε ο Θεός. Ξέρουμε μόνο ότι μας εξέλεξε. Πώς το ξέρουμε αυτό; Επειδή μας έδωσε τη δυνατότητα να είμαστε βαπτισμένοι με νερό και Πνεύμα. Σημάδι της εκλογής μας είναι η αναγέννηση με νερό και Πνεύμα. Ο Θεός αποφάσισε να καλέσει, τόσο τον ένα, όσο και τον άλλον. «Τους εξέλεξα για την εποχή της Εκκλησίας. Θα αποτελούν μέρος της Εκκλησίας του Χριστού. Εάν ακολουθούν τους Αποστόλους, θα είναι προετοιμασμένοι ενόψει της επιστροφής του Χριστού και θα έχουν τη δυνατότητα να εισέλθουν στην βασιλεία μου ως πρώτοι καρποί». Αυτό είναι καθοριστικό για εμάς. Δεν καταλαβαίνουμε γιατί εκλεχτήκαμε ή γιατί ο Θεός κάνει κάτι με κάποιο τρόπο και όχι με ένα άλλο. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού. Οφείλουμε απλά να το αποδεχόμαστε. Ο Κύριος κάνει αυτό που θέλει και όμως δεν ενεργεί με αυθαίρετο τρόπο. Είναι πιστός. Λέει αυτό που κάνει και κάνει αυτό που λέει.

Δημιούργησε τον άνθρωπο και τον προίκισε με ελεύθερη βούληση. Δεν ήθελε ο άνθρωπος να ενεργεί κάτω από πίεση. Ο άνθρωπος όφειλε να επιλέξει ελεύθερα τον Θεό με τη δική του θέληση «Θέλω να απαντήσω στο κάλεσμα του Θεού» – αυτό είναι το καθοριστικό. Ο Θεός είναι πιστός. Δημιούργησε τον κόσμο. Δημιούργησε τον άνθρωπο με ελεύθερη βούληση, την οποία πάντα θα σέβεται. Μας εξέλεξε και επιθυμεί την ελεύθερη ανταπόκρισή μας στο κάλεσμά του. Ποτέ δεν θα μας αναγκάσει να σωθούμε, ούτε θα μας απειλήσει: «Πρόσεξε, αν δεν κάνεις αυτό ή το άλλο, αυτό θα είναι τρομερό για σένα!» – Όχι!

Τι έκανε στην περίπτωση του Αδάμ και της Εύας; Είχαν τη δυνατότητα να βιώσουν την εμπειρία της αγάπης του Θεού, μάλιστα ζούσαν μαζί με τον Θεό και λάβαινα ότι χρειαζόνταν. Μέσα στην αγάπη του ο Θεός τους έδωσε τα πάντα και τους είπε τι περίμενε από αυτούς, αυτό ήταν όλο. Ο, τι απέμενε ήταν δική τους υπόθεση. Ο Θεός δεν τους υποχρέωσε σε τίποτα,

Δεν τους επηρέασε. Είπε: «Μπορείτε να δείτε ότι σας αγαπώ. Σας απέδειξα την αγάπη μου, μπορείτε να την αισθανθείτε. Και να τι περιμένω από εσάς. Μπορείτε από τώρα να επιλέγετε ελεύθερα».

Κάνει ακριβώς το ίδιο για εμάς. Μας δίνει τη δυνατότητα να βιώνουμε την εμπειρία της αγάπης του και μας λέει τι περιμένει από εμάς. Τώρα εναπόκειται σε εμάς, τι θα αποφασίσουμε: Με ποιο τρόπο απαντάμε στον Θεό, με ένα ναι ή με ένα όχι; – δεν μας υποχρεώνει σε τίποτα.

Είμαστε και παραμένουμε ελεύθεροι. Ο Θεός δεν μας απειλεί, δεν μας ασκεί πίεση. Μπορούμε ελεύθερα να αποφασίζουμε για το τι θέλουμε να κάνουμε. Ο Θεός μας εξασφαλίζει ότι μέχρι το τέλος θα είμαστε ελεύθεροι να αποφασίζουμε. Ποτέ δεν είμαστε αναγκασμένοι να πούμε ναι στον Θεό. Πάντοτε θα εξασφαλίζει επίσης – και αυτό είναι ένα σημαντικό σημείο – ποτέ να μην πούμε αναγκαστικά όχι. Όποιες και αν είναι οι περιστάσεις και οι συνθήκες, πάντα θα εξασφαλίζει ότι, θα έχουμε τη δυνατότητα να του πούμε

Από το Μπράμπτον, η Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε σε 60 κοινότητες του Καναδά· επί τόπου, στην Θεία Λειτουργία συμμετείχαν 3600 πιστοί (στυλ. μάλλον 360)

Είτε αρέσει στους ανθρώπους, είτε όχι, δεν υπάρχει παρά ένας μόνο δρόμος: ο Ιησούς Χριστός!

ναι, να απαντήσουμε στο κάλεσμά του και να τον ακολουθήσουμε. Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό. Να το εμβαθύνετε. Ο Παύλος είπε ότι τίποτα δεν θα μπορούσε να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού (Ρωμαίους 8:35). Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός διασφαλίζει ότι θα έχουμε την ελευθερία και τη δυνατότητα, ότι και να συμβαίνει, να λαμβάνουμε τη σωστή απόφαση και να του λέμε ναι. Διαφορετικά, εάν οι πειρασμοί είχαν τόσο μεγάλο βάρος, εάν οι αντιθέσεις ήταν τόσο μεγάλες, ώστε να μη μπορούμε να τους αντισταθούμε και να αναγκάζομαστε να εγκαταλείψουμε τον Θεό και να γίνουμε άπιστοι, τότε δεν θα είμαστε ελεύθεροι. Ο Θεός θέλει να είμαστε ελεύθεροι, γι' αυτό μας εξασφαλίζει ότι θα έχουμε τη δυνατότητα, σε όλες τις καταστάσεις, να του λέμε ναι και να τον ακολουθούμε. Αυτό αποτελεί μέρος της πιστότητάς του. Σέβεται τους κανόνες και βεβαιώνεται ότι είναι σεβαστός. Γι' αυτό και μας εξέλεξε. Μας θέτει το ερώτημα: «Θέλεις να απαντήσεις στο κάλεσμά μου;» Όποια και αν είναι η απάντησή σου, είτε ναι είτε όχι, εξαρτάται μόνο από εσένα. Εσύ μπορείς να αποφασίσεις.

Ο Θεός δημιουργεί τη σωτηρία μας. Δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε τη δική μας σωτηρία. Είμαστε και παραμένουμε αμαρτωλοί. Δεν μπορούμε να εγγυηθούμε ότι θα μπορέσουμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού. Για να το πούμε πιο απλά, έχουμε την ανάγκη να εξαγιαστούμε, να δοξαστούμε. Μόνον ο Θεός μπορεί να το κάνει. Δεν μπορούμε να πούμε: «Τώρα είμαι αξιοπρεπής. Είμαι τόσο καλός άνθρωπος, μπορώ να εισέλθω στην βασιλεία του Θεού». Αυτό δεν λειτουργεί. Ο Θεός δημιουργεί τη σωτηρία μας, αλλά οφείλουμε να σεβόμαστε τους όρους της. Θα σώσει εκείνους που θα παραμείνουν πιστοί· εκείνοι θα μπορούν να εισέλθουν στην βασιλεία του. Θέλει να πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό μέχρι το τέλος και οφείλουμε να ακολουθούμε αυτό το δρόμο της πίστης, ότι και να συμβεί. Κάτι τέτοιο δεν είναι πάντα ευχάριστο, ούτε άνετο. Συχνά, θα προτιμούσαμε περισσότερο να ακολουθήσουμε κάποιο άλλο δρόμο. Θα θέλαμε ο Θεός να μας αποδεικνύει την αγάπη του για εμάς. Θα επιθυμούσαμε να μας δείχνει ο Θεός το ένα και να μας εξηγεί το άλλο. Όμως, ο Θεός λέει: Όχι, αποφάσισα μια φορά για πάντα. Σου αρκεί να πιστεύεις. Με άλλους όρους: Οφείλεις να με εμπιστεύεσαι. Σου δίνω τον λόγο μου, θα σου λέω αυτό που οφείλεις να κάνεις. Έχε εμπιστοσύνη στον λόγο μου. Έχε εμπιστοσύνη στην αγάπη μου.

Αυτός είναι ο μόνος δρόμος για να καθαριστείς, εξαγιαστείς και δοξαστείς. Είναι ο δρόμος της πίστης. Ακόμη και αν αυτό που βλέπεις δεν κολλάει με τον λόγο. Ακόμη και αν αυτό που βιώνεις είναι τελείως διαφορετικό με αυτό που σου λέγεται, οφείλεις να

Έχεις εμπιστοσύνη στον Θεό. Έχε του εμπιστοσύνη. Εμπιστέψου τον λόγο του. Εμπιστέψου την αγάπη του. Εάν τον εμπιστευέσαι θα σε σώσει, Θα σε καθαρίσει. Θα σε εξαγάγει. Θα σε δοξάσει. Θα μπορείς να εισέλθεις στην βασιλεία του.

Δημιουργεί τη σωτηρία. Αλλά μόνον για εκείνους που θα τον εμπιστευόνται μέχρι το τέλος. Θα εκπληρώσει το σχέδιό του. Έχουμε κληθεί για να αποτελέσουμε μέρος της Νυμφίας του Χριστού, είμαστε προετοιμασμένοι από τους Αποστόλους, στους κόλπους της Εκκλησίας του Χριστού, για να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, ως απαρχή. Ο Θεός θα το εκπληρώσει. Κανείς δεν θα μπορεί να τον εμποδίσει. Διαβεβαιώνει ότι όλα θα γίνουν όπως θέλει. Κάνει αυτό που θέλει και υποσχέθηκε ότι το κακό, ποτέ δεν θα είναι σε θέση να υπερνικήσει την Εκκλησία.

Ο Ιησούς υποσχέθηκε ότι θα είναι με τους Αποστόλους μέχρι το τέλος. Σκεπτόμαστε την εικόνα. Σκεπτόμαστε την εικόνα του δράκου που προσπαθεί να επιτεθεί στην γυναίκα, στην Αποκάλυψη, αλλά κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει την γέννηση του παιδιού και κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει την ανύψωσή του προς τον Θεό (Αποκάλυψη 12:1-5). Όλες αυτές οι δηλώσεις σχετικά με τον Θεό, σημαίνουν ότι ο Θεός εξασφαλίζει ότι όλα όσα έχει αποφασίσει, θα πραγματοποιηθούν επίσης. Και γι' αυτόν έχουν ήδη γίνει. Στην Αποκάλυψη, όλα είναι γραμμένα σε χρόνο που έχει παρέλθει – και σκέπτομαι ότι και στην Αγγλική Αγία Γραφή συμβαίνει το ίδιο. Αυτό που περιγράφεται σε αυτήν δεν συμβαίνει τώρα, αλλά είναι κάτι που ήδη έχει συμβεί, επειδή για τον Θεό δεν υπάρχει η έννοια χρόνος. Δεν κάνει μια ανακοίνωση, Δεν προφητεύει τίποτα. Περιγράφει την αλήθεια, επειδή είναι πέρα και πάνω από τον χρόνο. Γι' αυτόν είναι τα πάντα ξεκάθαρα. Όλα έχουν γίνει. Τίποτα και κανείς δεν μπόρεσε να τον εμποδίσει.

Καμιά ανησυχία, το κακό δεν είναι σε θέση να αναγκάσει την Εκκλησία. Οι Απόστολοι θα είναι σε θέση να εκπληρώσουν μέχρι το τέλος την αποστολή τους και η Νυμφία του Χριστού θα εισέλθει στην βασιλεία του Θεού. Ο Θεός θα το κάνει. Ωστόσο, αυτό σημαίνει επίσης ότι ο χρόνος είναι περιορισμένος και ότι ο Υιός του θα επιστρέψει, όταν το αποφασίσει. Μια φορά ακόμη: Μικροί άνθρωποι εμείς, δεν μπορούμε να τον επηρεάσουμε. Ο Θεός δεν εξαρτάται από τους ανθρώπους. Μπορεί να αποστείλει τον Υιό του όταν το θελήσει. Ο Υιός του Θεού δεν έχει έλθει ακόμη, όχι επειδή δεν μπορεί να έλθει, αλλά επειδή δεν το θέλησε ο Θεός. Δεν μας χρειάζεται για την εκπλήρωση του σχεδίου που έχει για τη σωτηρία μας. Πρόσφατα είπα: Ο Ιησούς θα μπορούσε να έλθει πριν 50 χρόνια και να είχε πάρει μαζί του εκείνους που θα ήταν έτοιμοι. Δεν εξαρτάται από τον αριθμό, ούτε από τον χαρακτήρα των ανθρώπων. Μπορεί, με λίγους ανθρώπους να κάνει μεγάλα πράγματα. Θα μπορούσε να έλθει πριν 50 χρόνια. Το γεγονός ότι δεν το έκανε, είναι αποκλειστικά επειδή ο Θεός δεν ήθελε να έλθει πιο νωρίς, επειδή μας αγαπά και ήθελε να μας δώσει την ευκαιρία να προετοιμαστούμε. Κάνει αυτό που θέλει. Αυτό όμως σημαίνει ότι θα πρέπει να λάβουμε τα πράγματα στα σοβαρά, ότι ο χρόνος της χάρις είναι περιορισμένος. Κάποιες φορές ακούω: «Ναι, αλλά αν δεν αποτελούσαμε μέρος της Νυμφίας του Χριστού, θα είχαμε ακόμη τη δυνατότητα να αποκτήσουμε τη σωτηρία στην βασιλεία της ειρήνης.

Ο Κύριος κάνει αυτό που θέλει. Με κάλεσε τώρα, αυτή την εποχή. Δεν μπορώ να το θεωρώ ως δεδομένο ότι θα ισχύει το ίδιο και στην εποχή της βασιλείας της ειρήνης. Ο Θεός κάνει αυτό που θέλει. Δεν μπορώ να πω: «Δεν ήμουν έτοιμος καλέ μου επουράνιε Πατέρα, δώσε μου μια δεύτερη ευκαιρία». Ίσως ναι, ίσως όχι. Δεν απειλώ κανένα λέγοντας: «Πρόσεχε!»

Ωστόσο, οφείλουμε ως άνθρωποι να λαμβάνουμε υπ' όψη μας, ότι δεν μπορούμε να λέμε στον Θεό τι πρέπει να κάνει. Για τώρα, μας κάλεσε: «Αν σου αρέσει, έλα, κάνε τώρα την επιλογή σου!» Δεν έχω τη δυνατότητα και δεν βλέπω, πως θα μπορούσα να επηρεάσω, για να μου δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία στην βασιλεία της ειρήνης. Δεν μπορώ να ξέρω: θα το κάνει, ή όχι; Δεν θα με ρωτήσει τι θα επιθυμούσα. Αυτό σημαίνει ότι οφείλουμε τώρα να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα του Θεού. Ο χρόνος της χάριτος είναι για εμάς το τώρα.

Πρέπει να το συνοψίσω με λίγα λόγια; Ο Θεός θέλει να είμαστε σε κοινωνία μαζί του. Αποφάσισε να μας επιλέξει. Μας καλεί τώρα, αυτή τη στιγμή. Μπορούμε να απαντήσουμε με ένα ναι ή με ένα όχι, ανεξάρτητα από τις καταστάσεις. Κανείς δεν μπορεί να πει: «Σε αυτές τις ιδιαίτερες συνθήκες δεν θα μπορούσα να παραμείνω πιστός». Δεν είναι αυτό το θέμα. Ο Θεός είναι πιστός. Φροντίζει πάντα να είναι δυνατό για μένα και να υπάρχει η δυνατότητα για μένα να του πω το ναι. Τίποτα δεν μπορεί να με κάνει να εγκαταλείψω. Εξαρτάται αποκλειστικά από εμένα. Η σωτηρία μου εξαρτάται από την πίστη μου και από τη διάθεσή μου να τον ακολουθήσω και να είμαι σε κοινωνία μαζί του. Εκεί βρίσκεται το κλειδί αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές: η σωτηρία μου εξαρτάται αποκλειστικά από εμένα, εξαρτάται από την πίστη μου. Γι' αυτό και οι μαθητές ζήτησαν «Αύξησέ μας την πίστη μας» (Λουκάς 17:5). Πώς μπορούμε να αυξήσουμε την πίστη μας; Ο ίδιος ο Ιησούς το αποφάσισε. Ο Παύλος λέει: Η πίστη προέρχεται από το κήρυγμα (Ρωμαίους 10:17). Οφείλουμε να ακούμε το κήρυγμα, τον λόγο του Θεού, για να έχουμε πίστη και να αυξάνουμε σε αυτήν.

Ο Ιησούς προσευχήθηκε για εκείνους που θα τον πιστέψουν, διαμέσου του λόγου των Αποστόλων (Ιωάννης 17:20). Ο Πρωταπόστολος Φερ συχνά έλεγε και επιθυμώ να το υπογραμμίσω: «Για να σωθούμε, χρειαζόμαστε μια ισχυρή πίστη σε κάθε κατάσταση και ο μόνος τρόπος γι' αυτό, είναι να ακούμε το κήρυγμα του Ευαγγελίου από τους Αποστόλους». Όταν λέω να ακούμε, δεν είναι μόνο θέμα ακρόασης, για να μπορούμε να λέμε: «Ε, καλά, είπε αυτό και αυτό». Οφείλουμε να «τρώμε» τον λόγο, να τον «χωνεύουμε», να εργαζόμαστε επάνω του. Αυτό είναι σήμερα το πρόβλημά μας. Στην κοινωνία είμαστε συνηθισμένοι στο «γρήγορο φαγητό», υποθέτω ότι συμβαίνει το ίδιο στον Καναδά, όπως στην Γαλλία και στην Ευρώπη. Υπάρχουν έτοιμα γεύματα για γρήγορη εστίαση. Όλα είναι ήδη έτοιμα.

Δεν είναι όμως έτσι με τον λόγο του Θεού. Εάν θέλουμε να επωφεληθούμε απ' αυτόν, θα πρέπει να εργαστούμε με αυτόν, να τον εμβαθύνουμε, να τον σκεφτούμε. Πρέπει να αναρωτηθούμε: «Τι σημαίνει αυτό για μένα; Τι περιμένει ο Θεός από εμένα; Τι πρέπει να κάνω;» Όσο περισσότερο εργαζόμαστε με το κήρυγμα, όσο περισσότερο το «χωνεύουμε», τόσο περισσότερο αυξάνεται η πίστη.

Όλα αυτά δεν είναι μια εφεύρεση των Αποστόλων της Νεοαποστολικής Εκκλησίας για να διασφαλιστεί ότι οι εκκλησίες θα είναι γεμάτες. Είναι το θέλημα του Θεού. Κάνει αυτό που θέλει. Πήρε μια απόφαση και αποφάσισε ότι αυτή είναι ο μόνος δρόμος για την απόκτηση μιας ισχυρής πίστης. Άκουσε τον λόγο του Θεού, «φάε» τον λόγο, «χώνεψέ» τον, να εργάζεσαι με αυτόν. Αυτό είναι το καθοριστικό.

Επιπλέον, οφείλουμε να είμαστε διατεθειμένοι να πούμε ναι στον Θεό σε κάθε κατάσταση και κάτω από όλες τις συνθήκες. Όχι επειδή θέλουμε να διαφύγουμε από κάποιο κίνδυνο, ή επειδή θέλουμε να αποφύγουμε ασθένειες ή άλλα προβλήματα. Λέμε ναι στον Θεό, επειδή θέλουμε να είμαστε κοντά του, επειδή τον αγαπάμε. Είμαστε εδώ επειδή θέλουμε να ενισχύσουμε το θέλημά μας να ακολουθούμε τον Κύριο, επειδή θέλουμε να αυξάνουμε την αγάπη μας για τον Θεό. Ο μόνος δρόμος για εμάς είναι να μεγαλώνουμε στην γνώση του Ιησού Χριστού. Ήδη το λέω συχνά και το εννοώ πραγματικά: όσο περισσότερο γνωρίζεις τον Ιησού, τόσο περισσότερο τον αγαπάς και τόσο μεγαλύτερη είναι η θέλησή σου να τον ακολουθείς και να είσαι κοντά του. Ας είμαστε ενωμένοι στον Ιησού. Όταν διαβάζουμε την Αγία Γραφή, είναι όμορφο να βλέπουμε ότι όλα έχουν εκπληρωθεί. Όμως, αυτό σημαίνει κάτι για μας σήμερα. Τι θα έκανε σήμερα ο Ιησούς; Τι σημαίνει σήμερα για μένα, στην κατάστασή μου, τι κάνει για μένα, τι θα κάνει για μένα στο μέλλον; Όσο περισσότερο ενωμένοι είμαστε με τον Ιησού, τόσο περισσότερο τον γνωρίζουμε και τον αγαπάμε, τόσο μεγαλύτερη είναι η θέλησή μας να τον ακολουθούμε. Αυτό μας δίνει δύναμη κάτω από κάθε συνθήκη και κατάσταση, να λέμε ναι στον Θεό.

Ο Θεός κάνει αυτό που θέλει. Οφείλουμε να αποδεχόμαστε το θέλημά του. Αλλά δεν ξεχνάμε: Θέλει να σωθούμε. Σε επέλεξε. Σου λέει αυτό που πρέπει να κάνεις. Οφείλεις να πάρεις μια απόφαση.

Εάν έχουμε αρκετή πίστη και αγάπη, θα μας είναι δυνατόν να λέμε ναι στον Θεό μέχρι το τέλος και θα μας δοξάσει.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ο Θεός θέλει τη σωτηρία μας. Μας εξέλεξε και μας κάλεσε να εισέλθουμε στην βασιλεία του, ως πρωτότοκοι.

Το κάνει με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορούμε πάντα να ανταποκριθούμε στο κάλεσμά του. Η σωτηρία μας εξαρτάται από την πίστη μας και από την θέλησή μας, να είμαστε μαζί με τον Θεό.

Ο Θεός ευλογεί εκείνους που τον εμπιστεύονται

«Η Ανάσταση του Χριστού είναι ένα παράξενο γεγονός», είπαν οι νέοι στον Πρωταπόστολο. Λίγα πράγματα ξέρουν οι άνθρωποι σχετικά με την παντοδυναμία του Θεού. Ωστόσο, για ένα πράγμα είναι βέβαιος ο Πρόεδρος της Εκκλησίας: Η δύναμη του Θεού δεν γνωρίζει κανένα όριο.

Την Κυριακή 12 Μαΐου 2019, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ τέλεσε μια θεία λειτουργία στην Lavistown (Λάβιστάουν, Νότια Αφρική) με θέμα την εμπιστοσύνη και την ελπίδα στον Θεό, καθώς και στην ευλογία που απορρέει από αυτή την ευλογία.

Στην Παλαιά Διαθήκη, ο Θεός περίμενε από τον εκλεγμένο λαό ότι θα παρέμενε πιστός, δεν ήθελε να στραφεί προς τα είδωλα ούτε και να βασίζεται στις δικές του δυνάμεις. Σήμερα επίσης, ο Θεός μας ζητεί να τον εμπιστευόμαστε, εξήγησε ο Πρόεδρος της Εκκλησίας.

Έχουμε εμπιστοσύνη ...

- στον λόγο του Θεού. «Εκείνος που εμπιστεύεται τον Θεό, λέει: «Σύμφωνοι, αυτό που μου λες έρχεται σε αντίθεση με τις εμπειρίες και τις γνώσεις μου. Ωστόσο, αφού μου το ζήτησες να κάνω έτσι και να βαδίσω σε αυτό το δρόμο, θα το κάνω». Αυτό

είναι ένα σημάδι εμπιστοσύνης: έχεις 20 λόγους να κάνεις κάτι άλλο, αλλά σέβεσαι τις Εντολές».

- στην αγάπη του Θεού. «Δεν καταλαβαίνουμε όλα όσα κάνει ο Θεός. Δεν μπορώ να εξηγήσω τη δράση του Θεού, δεν μπορώ να τον κατανοήσω. Ωστόσο, εμπιστευόμαστε την αγάπη του και ξέρουμε αυτό το οποίο κάνει: Θέλει να μας οδηγήσει στην βασιλεία του».
- στην παντοδυναμία του Θεού. «Εμπιστοσύνη στον Κύριο σημαίνει επίσης ότι εμπιστευόμαστε την παντοδυναμία του. Συμβαίνει συχνά, ιδιαίτερα με τους νέους, να θέλουν να ξέρουν και με ρωτούν: «Αλλά, αγαπητέ Πρωταπόστολε, πώς μπορούμε να πιστεύουμε στην Ανάσταση του Χριστού; Είναι μια τόσο παράξενη ιστορία. Πώς την φαντάζεστε;» Δεν έχω ιδέα. Δεν ξέρω πως κατάφερε να αναστήσει τον Χριστό από τον θάνατο. Αλλά το έκανε. Η δύναμη του Θεού δεν γνωρίζει κανένα όριο».

Στο τέλος της θείας λειτουργίας ο Πρωταπόστολος έθεσε σε ηρεμία τον Απτόστολο Άλιστερ Κρίελ (Allister Kriel), μετά από 40 χρόνια υπηρεσίας.

Ελπίζουμε ...

- στην υπόσχεση του Ιησού. «Ο Ιησούς υποσχέθηκε ότι θα επιστρέψει. Ο Θεός υποσχέθηκε ότι θα στείλει τον Υιό του για να μας πάρει και ελπίζουμε σε αυτή την υπόσχεση. Δεν περιμένουμε απλά και μόνο, ότι αυτό θα συμβεί μια ημέρα. Όχι, είμαστε πεπεισμένοι».
- στην χάρη του Ιησού. «Παραμένουμε ταπεινοί. Ζητούμε τη συγχώρηση. Συγχωρούμε τον πλησίον μας. Δεν ενεργούμε όπως σαν να αξίζουμε κάτι. Ελπίζουμε στην χάρη του Ιησού Χριστού».
- στη δόξα της βασιλείας του θεού. «Όταν επιστρέφω από την Ευρώπη και μαθαίνω αυτά που συμβαίνουν σε ορισμένες χώρες και τι πρέπει να υπομένουν οι άνθρωποι, λέω απλά στον εαυτό μου, ότι κάτι τέτοιο δεν είναι δυνατόν. Δυστυχώς όμως, είναι δυνατόν και είναι η πραγματικότητα. Θυμόμαστε τότε ότι η δόξα του Θεού είναι πάνω από όλα αυτά. Και αυτό θα είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια αποζημίωση από αυτό που θα έχει βιώσει ο άνθρωπος επάνω στη γη. Θα είναι κάτι πολύ περισσότερο».

Είμαστε ευλογημένοι ...

- διαμέσου της αισθητής και αντιληπτής παρουσίας του Θεού. «Αυτό είναι το είδος της ευλογίας που θέλει να μας δίνει ο Θεός. Εκείνος που έχει μια μεγάλη εμπιστοσύνη και μια μεγάλη ελπίδα στον Κύριο, είναι όπως ένα από τα δέντρα του: τίποτα, από

οτιδήποτε και αν συμβεί, δεν μπορεί να επηρεάσει τη σχέση του με τον Κύριο».

- διαμέσου της αιώνιας κοινωνίας με τον Θεό. «Εκείνος που εμπιστεύεται τον Θεό, βλέπει περισσότερα, βλέπει πιο μακριά και ξέρει ότι ο Ιησούς θα έλθει. Και αυτό είναι μεγάλη ανακούφιση».
- αναγνωρίζοντας τις ευλογίες και τα αγαθά του Θεού. «Ο πιστός νοιώθει ευγνωμοσύνη για τον Θεό, επειδή έχει συνειδητοποιήσει τον θησαυρό που έχει λάβει. Έχει συνειδητοποιήσει αυτά που ο Θεός θα κάνει γι' αυτόν. Απλά είναι ευγνώμων. Ευγνώμων για την χάρη, για την ευλογία, ευγνώμων για το μέλλον, για το οποίο προετοιμάζεται».

Το συμπέρασμα του Πρωταποστόλου είναι το ακόλουθο: «Έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη στον λόγο, στην αγάπη και στη δύναμη του Θεού. Ελπίζουμε στην υπόσχεση, στην χάρη και στη δόξα του. Η ευλογία μας επιτρέπει να διακρίνουμε την παρουσία του Θεού στο πλευρό μας, να βλέπουμε πέρα από τις δυσκολίες και να εμμένουμε στην υπηρεσία προς τον Θεό και προς τον πλησίον μας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ιεραμίας 17 : 7-8 :

« Ευλογημένος ο άνθρωπος που ελπίζει στον Κύριο, και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίδα. Επειδή, θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα νερά, που απλώνει τις ρίζες του κοντά στον ποταμό και δεν θα δει όταν θα έρχεται το καύμα, αλλά το φύλλο θα θάλλει· και δεν θα μεριμνήσει στην χροιά της ανομβρίας, ούτε θα παύσει από το να κάνει καρπό».

Έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη στον λόγο, στην αγάπη και στη δύναμη του Θεού, ελπίζουμε στην υπόσχεση, στην χάρη και στη δόξα του. Η ευλογία μας επιτρέπει να διακρίνουμε την παρουσία του Θεού στο πλευρό μας, να βλέπουμε πέρα από τις δυσκολίες και να εμμένουμε στην υπηρεσία προς τον Θεό και τον πλησίον μας.

Ο λόγος του Θεού σε όλη του την παντοδυναμία και ομορφιά

Ζωντανός και αποτελεσματικός, ευκρινής και διεισδυτικός: Ο λόγος του Θεού είναι γεμάτος εκπλήξεις. Ένας μόνο στίχος από την Αγία Γραφή τα καθιστά όλα αυτά προφανή: μια μικρή λεξικολογική προσέγγιση που προέρχεται από μια θεία λειτουργία, την οποία τέλεσε ο Πρωταπόστολός μας.

«Ο λόγος από την Αγία Γραφή περιγράφει τον λόγο του Θεού με ένα πλήρως ολοκληρωμένο και όμορφο τρόπο». – Έτσι ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ άρχισε την θεία λειτουργία που τέλεσε στις 22 Νοεμβρίου 2018 στην Παλανγκαράγια (Palangkaraya), στη Νήσο Βόρνεο (Ινδονησία).

Ο λόγος που ζει

Ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός – ο Πρόεδρος της Εκκλησίας βλέπει σε αυτόν μια τριπλή σημασία. Αφ' ενός: «Ο λόγος του Θεού είναι η πηγή της αιώνιας ζωής. Πρέπει να τον πιστεύουμε και να συμμορφωνόμαστε με αυτόν για να σωθούμε». Και αφ' ετέρου: «Το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού δεν είναι μια παλιά ιστορία, είναι μια τρέχουσα πραγματικότητα, που πάντα ισχύει». Και τέλος: «Είναι ο ζωντανός λόγος, επειδή εξακολουθεί να κηρύττεται ακόμη και σήμερα. Για να μας διδάσκει με ποιο τρόπο θα κάνουμε σήμερα πράξη τον λόγο του Θεού. Και ακριβώς αυτή είναι σήμερα η αποστολή του αποστολικού αξιώματος».

Ο λόγος που ενεργεί

Ο λόγος του Θεού είναι ισχυρός: «Ο λόγος του Θεού περιλαμβάνει το σύνολο της δύναμης του Θεού». Είναι η προέλευση της δημιουργίας. Χάρη στον λόγο του, ο Ιησούς θεράπευσε ασθενείς και ανέστησε νεκρούς. Ο λόγος εξακολουθεί να ενεργεί και σήμερα, θεραπεύει από τις αμαρτίες και προετοιμάζει ενόψει της ανάστασης. «Μη ζητείτε από τον Θεό να κάνει μεγάλα θαύματα, αλλά να ενεργείτε απλά, σύμφωνα με τον λόγο του».

Ο λόγος που διαφοροποιεί

Ο λόγος του Θεού είναι κοφτερός: Διαφοροποιεί ξεκάθαρα το καλό από το κακό, την αλήθεια από το ψέμα, υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος. Το γεγονός ότι τον κάνουμε πράξη σημαίνει αναπόφευκτα ότι τον προφέρουμε υπέρ του Χριστού: «Λαμβάνουμε σαφείς αποφάσεις. Έχουμε αποφασίσει ότι το Ευαγγέλιο του Ιησού ήταν η αλήθεια. Δεν ακολουθούμε το ρεύμα της εποχής, συμμορφωνόμαστε με το θέλημα του Θεού».

Plus de 300 frères et sœurs ont assisté au service divin célébré par l'apôtre-patriarche Schneider. Le matin, ils l'ont accueilli de manière traditionnelle par une cérémonie

Ο λόγος που διεισδύει

Ο λόγος του Θεού είναι διαπεραστικός: «Αυτό σημαίνει ότι διαπερνά τον άνθρωπο και φτάνει στα πιο βαθιά σημεία του». Επειδή ο λόγος του Θεού δεν απευθύνεται στην ανθρώπινη λογική, αλλά κατευθύνει στην καρδιά. «Αυτή είναι η ουσία του συνόλου της Αγίας Γραφής. Ο Θεός σε αγαπά και σου λέει: Έλα!» Αυτό το μήνυμα θέλει και οφείλει να διαπερνά ολόκληρη τη ζωή μας – στους κόλπους του ζεύγους, της οικογένειάς μας, της κοινότητάς μας, του χώρου εργασίας μας και στους κόλπους της κοινωνίας.

Ο λόγος που αναγνωρίζει

Ο λόγος του Θεού: Μια κρίση; «Ο Θεός μας γνωρίζει καλύτερα από εμάς», τόνισε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ: «Ας είμαστε αρκετά ταπεινοί για να αποδεχόμαστε αυτό που θέλει, να μας διανέμει ένα μήνυμα διαμέσου του λόγου του». Η κρίση του για ένα πρόσωπο, δεν περιλαμβάνει μόνο τις πράξεις, αλλά επίσης και το κίνητρο.

«Πραγματικό μας κίνητρο είναι η αγάπη για τον Θεό και για τον πλησίον. Αν ενεργούμε με τον ανάλογο τρόπο, τότε θα σωθούμε».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Εβραίους 4 : 12 :

«Επειδή ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός και ενεργός και κοφτερότερος περισσότερο από κάθε δίκοπη μάχαιρα και εισχωρεί βαθιά μέχρι διαίρεσης και της ψυχής και του πνεύματος, μέχρι τους συνδέσμους και τους μυελούς και διερευνάει τους συλλογισμούς και τις έννοιες της καρδιάς».

Ο Θεός μας σώζει με τον λόγο του.

Η σωτηρία επιτυγχάνεται με την αποδοχή του λόγου και την εφαρμογή του στην πράξη. Τον εφαρμόζουμε σε όλους τους τομείς της ζωής μας, ακολουθούμε τις Εντολές του Κυρίου και τον υπηρετούμε με αγάπη.

Photo :

Επτά καλοί λόγοι για το αποστολικό αξίωμα

Ποια είναι πραγματικά η αποστολή των σημερινών Αποστόλων, σε τι έχουν κληθεί και τι θεωρείται ότι κηρύττουν; Τέτοιου είδους ερωτήματα και άλλα ακόμη, τίθενται τακτικά. Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ απάντησε σε αυτά, κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, την οποία τέλεσε στη Στοκχόλμη (Σουηδία) στις 19 Μαΐου 2019.

Βασιζόμενος σε επτά σημεία, εξηγεί στο εκκλησίασμα τι σημαίνει ο λόγος αυτός συγκεκριμένα, μπροστά στα μάτια τους. Χωρίς να αφήνει να πλανάται η παραμικρή αμφιβολία σε αυτό, τονίζει το γεγονός ότι οι Απόστολοι είναι οι υπηρέτες της Εκκλησίας. « Στο έργο του Θεού υπάρχει μόνον ένας Κύριος, δηλαδή ο Ιησούς Χριστός ». Συχνά ακούμε να εκφράζεται η επιθυμία, το Ευαγγέλιο να προσαρμόζεται στην τρέχουσα πραγματικότητα, « αλλά είναι κάτι που δεν μπορούμε να το κάνουμε, επειδή είμαστε μόνον υπηρέτες του Θεού. Είναι εκείνος που έθεσε τους κανόνες του παιχνιδιού. Δεν μπορούμε να αλλάξουμε τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού ». Σίγουρα, ο Απόστολος βαπτίζει με νερό και Πνεύμα, αλλά δεν είναι αυτός που αποφασίζει ποιος θα εισέλθει στην βασιλεία των ουρανών. Η διανομή των μυστηρίων δεν είναι, παρά μόνον η αρχή:

«Το νέο δημιούργημα στον Χριστό, οφείλει να αναπτύσσεται». Μόνον ο Ιησούς Χριστός αποφασίζει ποιος θα μπει στην βασιλεία του Θεού. Ο ρόλος του Αποστόλου είναι να συνεισφέρει, αλλά εναπόκειται στον κάθε πιστό, να κάνει πράξη τη σωτηρία του.

Οι Απόστολοι συνεισφέρουν

1.Κηρύσσοντας τον αιώνιο πλούτο: Ο Κύριος εξήγησε στους μαθητές του ότι τα πνευματικά πλούτη ήταν πιο σημαντικά από τα επίγεια αγαθά. « Αναζητείτε πρώτα την βασιλεία του Θεού ». Αυτό δεν σημαίνει ότι ο πιστός οφείλει να περιφρονεί την επίγεια ζωή ή να απαρνηθεί αυτό που είναι όμορφο και καλό, για να είναι φτωχός, «αλλά έχουμε ορισμένες προτεραιότητες: χαιρόμαστε που τα ονόματά μας είναι γραμμένα στους ουρανούς. Χαιρόμαστε για τη σωτηρία που μας προσφέρεται ». Και η χαρά αυτή μας συνοδεύει, τόσο στις καλές όσο και στις κακές ημέρες, επειδή ο χριστιανός ξέρει: « Έχω αποκτήσει τη σωτηρία, ο Ιησούς Χριστός πέθανε για μένα, με σώζει και με οδηγεί στην βασιλεία του».

2.Ανακοινώνοντας τις Εντολές του Θεού: Ο Ιησούς ζητούσε επανειλημμένα από του Αποστόλους του, να τηρούν τις Εντολές του. «Ορισμένοι άνθρωποι διστάζουν να το κάνουν, πιστεύουν ότι περιορίζεται η ελευθερία τους». Η συνεχής επίδειξη υπακοής δεν

Η θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Πρωταπόστολο Σνάιντερ, μεταδόθηκε στη Δανία, την Φινλανδία, τη Νορβηγία και τη Σουηδία.

είναι πλέον επίκαιρη. « Εάν κάποιος με αγαπά, θα κρατήσει τον λόγο μου και ο Πατέρας μου θα τον αγαπήσει· ερχόμαστε κοντά του για να παραμείνουμε μαζί του, στην κατοικία του », είπε ο Ιησούς. Ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, σίγουρα δεν γινόμαστε απαραίτητα πλουσιότεροι και πιο αποτελεσματικοί, αλλά ζούμε την εγγύτητα του Θεού!

3. κηρύσσοντας την μετάνοια: Ο Ιησούς εξήγησε στους Αποστόλους του ότι όφειλαν να μετανοήσουν και να επιστρέψουν από τα λάθη του, ότι είχαν ανάγκη την χάρη. «Η αποστολή των Αποστόλων είναι να κηρύττουν την μετάνοια και να λένε στους πιστούς: Χρειαζόμαστε την χάρη, επειδή είμαστε φτωχοί αμαρτωλοί. Εάν οι Απόστολοι κηρύττουν την μετάνοια και μας καλούν να επιστρέψουμε από τα λάθη μας, το κάνουν λαμβάνοντας υπ' όψη μόνο ένα στόχο: Να επιτρέψουν στους πιστούς να αποκτήσουν ένα πλήρες μέτρο χάρης, για να έχουν πρόσβαση στην ελευθερία στον Χριστό.

4. διδάσκοντας την προσευχή: Ο Κύριος δίδαξε τους μαθητές τους πώς να προσεύχονται. Η υπηρεσία των Αποστόλων συνίσταται στο να εργάζονται έτσι ώστε να βοηθούν το εκκλησίασμα να προσεύχεται στο όνομα του Ιησού Χριστού:

« Αυτό που θα ζητήσετε από τον Πατέρα, θα σας το δώσει στο όνομά μου. Μέχρι τώρα, δεν έχετε ζητήσει τίποτα στο όνομά μου. Ζητήσατε και θα λάβετε, έτσι ώστε η χαρά σας να είναι τέλεια». Δεν πρόκειται επομένως για απογοήτευση. «Η αποστολή των Αποστόλων είναι να διαμορφώνουμε την προσευχή μας με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορεί ο Θεός να την εισακούει και για να έχουμε την βεβαιότητα ότι θα μας απαντήσει».

5. Διδάσκοντας το παράδειγμα του Ιησού: Ο Κύριος Ιησούς δίδαξε τους μαθητές του πώς να υπηρετούν. Πριν τον θάνατό του, τους έπλυνε τα πόδια, δίνοντάς τους από μόνος του ένα παράδειγμα.

«Υπηρετούμε τον Κύριο, θέτουμε τον εαυτό μας στην υπηρεσία του πλησίον μας, βοηθώντας ο ένας τον άλλον. Εκείνος που υπηρετεί τον Κύριο, τακτικά θα επαληθεύει ότι, ακόμη και αν είναι αδύναμος, ο Ιησούς Χριστός, διαμέσου αυτού, μπορεί να εκπληρώνει μεγάλα πράγματα». Και δεν πρόκειται για μια θεωρία, αλλά για μια πολύ συγκεκριμένη πραγματικότητα.

6. μιλώντας για θλίψεις και δοκιμασίες: Ο Ιησούς μίλησε στους Αποστόλους του για θλίψεις, δοκιμασίες και διώξεις, ζητώντας τους, παρόλα αυτά, να παραμένουν και να διατηρούν την χαρά τους. Είναι σαν ένα κόκκινο νήμα που διατρέχει όλο το Ευαγγέλιο. Το κήρυξε επίσης ο Απόστολος Παύλος: Όποιος υποφέρει μαζί με τον Χριστό, θα χαρεί επίσης μαζί του. «Δεν έχουμε ως αποστολή να καταργήσουμε τις δοκιμασίες και να βάλουμε τον κόσμο σε τάξη, αλλά να ενισχύσουμε την πίστη και να κοινοποιήσουμε αυτή την βεβαιότητα στους πιστούς: Εκείνος που υποφέρει μαζί με τον Χριστό και εξ αιτίας τους, θα μοιραστεί την αιώνια χαρά του». Αυτός είναι ένας θεμελιώδης κανόνας του Ευαγγελίου.

7. Κηρύττοντας τον ερχομό του Κυρίου: Ο Ιησούς είπε στους μαθητές του ότι θα επέστρεφε για να τους πάρει κοντά του. «Δεν γνωρίζω κανένα μεγαλύτερο λόγο χαράς από αυτό το μήνυμα: Ο Κύριος έρχεται σύντομα! Έρχεται για μένα. Έρχεται να με αναζητήσει για να με οδηγήσει στην βασιλεία του». Όποιος τον λαμβάνει μέσα σε μια πιστή καρδιά, ήδη από τώρα παρακινείται από μια βαθιά χαρά. « Ο Θεός με αγαπά, θα έλθει να με πάρει κοντά του, και θα το κάνει σύντομα! ».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Β' Κορινθίους 1 : 24 :

« Όχι επειδή έχουμε εξουσία επάνω στην πίστη σας, αλλά είμαστε συνεργοί της χαράς σας· για τον λόγο ότι, στέκεστε στην πίστη ».

Ο Ιησούς απέστειλε τους Αποστόλους του για να αναγγείλουν τη σωτηρία στους ανθρώπους, για να τους βαπτίζουν και για να τους διδάσκουν.

Οι Απόστολοι συμβάλλουν στην χαρά μας, προτρέποντάς μας, να συμμορφωνόμαστε με τη διδασκαλία του Ιησού.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΟΝ ΑΜΠΕΛΩΝΑ

Σύμφωνα με τον Ματθαίο 20 : 1-16

Για μια ακόμη φορά, ο Ιησούς μιλάει στους μαθητές του για την βασιλεία του Θεού. Την συγκρίνει με ένα αμπελώννα, ο ιδιοκτήτης του οποίου απασχολεί εργάτες. Κατά την διάρκεια της ημέρας δεν εργάζονται όλοι τον ίδιο χρόνο, αλλά παρ' όλα αυτά, όλοι λαμβάνουν τον ίδιο μισθό για την εργασία τους.

Ένας ιδιοκτήτης βγαίνει νωρίς το πρωί για να προσλάβει εργάτες. Συμφωνεί μαζί τους, να λάβουν ως ημερομίσθιο ένα δηνάριο και τους στέλνει στον αμπελώννα του.

Τρεις ώρες αργότερα, ο Κύριος του σπιτιού βλέπει στην αγορά ανθρώπους χωρίς απασχόληση και τους λέει: «Πηγαίνετε και εσείς επίσης στον αμπελώννα μου και θα σας δώσω τον ανάλογο μισθό». Μεταβαίνουν και αυτοί στον αμπελώννα.

Έξη ώρες μετά την αποστολή των πρώτων εργατών στον αμπελώννα του, ο οικοδεσπότης μεταβαίνει εκ νέου στην αγορά και προσλαμβάνει και άλλους εργάτες. Τρεις ώρες αργότερα επαναλαμβάνεται το ίδιο ξανά. Ενώ οι εργάτες που ξεκίνησαν πρώτοι, ήδη

εργάζονται ένδεκα ώρες, ο Κύριος του σπιτιού βρίσκει και άλλους εργάτες χωρίς απασχόληση. Τους ρωτάει: «Γιατί στέκεστε εδώ όλη μέρα, χωρίς να κάνετε τίποτα;»

Του απαντούν: «Κανείς δεν μας προσέλαβε». Και ο κύριος του σπιτιού έστειλε και αυτούς επίσης στον αμπελώννα.

Το βράδυ έφτασε και ο κύριος του αμπελώννα λέει στον επιστάτη του: «Κάλεσε τους εργάτες και δώσε τους τον μισθό τους. Πλήρωσε πρώτα αυτούς που ήλθαν τελευταίοι και τελευταίους εκείνους που εργάστηκαν πρώτοι».

Εκείνοι που άρχισαν να εργάζονται την ενδέκατη ώρα, έρχονται πρώτοι και λαμβάνουν ένα δηνάριο.

Τελευταίοι έρχονται οι εργάτες που άρχισαν να εργάζονται πρώτοι. Σκέφτονται ότι θα λάβουν περισσότερα χρήματα από εκείνους που εργάστηκαν για ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα, αλλά και αυτή λαμβάνουν το δηνάριο που είχαν συμφωνήσει.

Διαμαρτύρονται τότε στον οικοδεσπότη λέγοντας: «Αυτοί οι τελευταίοι δεν εργάστηκαν παρά μόνο μια

Ωρα και τους φέρεσαι όπως εμάς που υπομείναμε την κούραση και τη ζέστη της ημέρας».

Ο οικοδεσπότης απαντά σε ένα από αυτούς: «Φίλε μου δεν σε αδίκησα. Δεν συμφωνήσαμε ένα δηνάριο ως μισθό;. Πάρε αυτό που σου ανήκει και πήγαινε στο καλό. Θέλω να δώσω σε αυτό τον τελευταίο τα ίδια που έδωσα και σε σένα. Δεν μου επιτρέπεται να κάνω ότι θέλω τα χρήματά μου; Ζηλεύεις που είμαι καλός;».

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΒΑΛΕΝΤΙΝ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ (ΓΑΛΛΙΑ)

Το Παρίσι είναι η πρωτεύουσα της Γαλλίας με περισσότερα από δέκα εκατομμύρια κατοίκους – και κατοικώ εκεί. Ονομάζομαι Βαλεντίν και είμαι πέντε ετών. Κάθε Κυριακή, πηγαίνω στην εκκλησία με την μητέρα μου, όπου και παρακολουθώ τα προπαρασκευαστικά μαθήματα· οι εκπαιδευτριές μου ονομάζονται Πατρίτσια και Στεφανί. Νάμαι εδώ με ένα μέρος των παιδιών της κοινότητας, σε μια παιδική **έξοδο** στην εξοχή.

Τον περασμένο χρόνο, στην Χριστουγεννιάτικη εορτή, εμείς τα παιδιά, παρουσιάσαμε μια θεατρική παράσταση με θέμα την γέννηση του Ιησού. Ήμουν

μεταμφιεσμένος σε **βοσκό** με το μαστούνι του. Είχαμε κατασκευάσει ακόμη και πρόβια. Δεχθήκαμε πολλά χειροκροτήματα. Ήταν υπέροχα!

Πέρυσι δεχθήκαμε στην κοινότητά μας, την αιφνιδιαστική επίσκεψη του **Πρωταπστόλου** μας Ζαν Λυκ Σνάνιντερ. Ήταν μια μεγάλη χαρά! Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας μπόρεσα να βγω σε μια φωτογραφία με τον Πρωταπστόλο.

Το καλοκαίρι που πέρασε, επισκέφτηκα τη Νέα Υόρκη με τον πατέρα μου Αντρέ και την μητέρα μου Σόνια. Είδαμε εκεί το **άγαμα της Ελευθερίας**.

Στο ταξίδι αυτό, είχα ακόμη την ευκαιρία να μπορέσω να φωτογραφηθώ μαζί με τους **πυροσβέστες** της Νέας Υόρκης!

Πηγαίνω στο **νηπιαγωγείο** και εφέτος είμαι στο τμήμα των μεγάλων παιδιών. Τον επόμενο χρόνο θα πάω στο προπαρασκευαστικό τμήμα και εκεί θα μάθω να διαβάζω. Ήδη ξέρω να γράφω το όνομά μου και ξέρω να μετρώ μέχρι το 50. Εδώ είναι μια φωτογραφία της τάξης μου από τον περασμένο χρόνο: μπορείτε να με βρείτε στην φωτογραφία; Σας δίνω μια ένδειξη: Είμαι καθιστός στην πρώτη σειρά. Οι τρεις καλύτεροί μου φίλοι είναι ο Κλοτέρ, ο Ιβάν και ο Μαξίμ.

Αυτό που προτιμώ, είναι να παίζω με Playmobil. Εξ άλλου, έχω ήδη πάει με τους γονείς μου στο Πάρκο Playmobil, που είναι ένα υπέροχο μέρος όπου μπορώ να παίζω με όλα τα Playmobil που υπάρχουν! Μου άρεσε πολύ. Πολύ μου άρεσει επίσης να ασχολούμαι και με τα **σπορ**.

Λατρεύω τα ζώα. Στις διακοπές, σε ένα πάρκο με ζώα, προσπάθησα να πλησιάσω ένα μικρό **γουάλαμπι**. Όταν επισκέπτομαι τους παππούδες μου, που κατοικούν μακριά από το Παρίσι, πηγαίνουμε συχνά να δούμε ελάφια και άγρια πρόβατα.

Ο ξάδελφός μου ονομάζεται Τωβίας και η ξαδέλφη μου Ντιάνα. Με τον Τωβία παίζουμε συχνά τους ινδιάνους ή τους κυνηγούς μαμούθ, με τόξα και βέλη. Εδώ είμαστε μπροστά στη **σκηνή** μας.

Αγαπημένο μου πιάτο είναι τα ζυμαρικά μπολονέζ, αλλά μου αρέσουν επίσης τα αυγά και φυσικά οι τηγανιτές πατάτες. Τρώω επίσης και φρούτα: τα αγαπημένα μου είναι οι φράουλες και το πεπόνι. Μερικές φορές, είμαι αυτός που μαγειρεύει στο σπίτι.

Στην φωτογραφία με βλέπετε στη στιγμή που ετοιμάζω ένα **ριζότο**.

Ιδού, έρχομαι σύντομα!

Η επιστροφή του Χριστού είναι πέρα από ανθρώπινους υπολογισμούς. Όλα όσα γνωρίζουμε, είναι αυτά που είπε ο Ιησούς σχετικά με το θέμα αυτό. Στη διδακτική του Επιστολή, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ απαντά σε πολλές ερωτήσεις, εκτός σε μία από αυτές.

Τι λέει η Αγία Γραφή, σχετικά με τη δράση του Θεού στο παρελθόν;

Ο Θεός αποκαλύπτεται στην φύση και την ιστορία. Στην Κατήχηση, η αποκάλυψη του Θεού στην Ιστορία προσεγγίζεται ως εξής: «Η Αποκάλυψη του Θεού μέσα στην ιστορία επαληθεύεται μέσα στην πορεία του λαού του Ισραήλ, όπως το καταμαρτυρεί η Παλαιά Διαθήκη» (Κατήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας 1.1.2).

«Για τον λαό του Ισραήλ, το μέγιστο σωτήριο γεγονός είναι η απελευθέρωσή του από τη δουλεία στην Αίγυπτο» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 1.1.2). στην πορεία της ιστορίας του Ισραήλ, οι χαμένοι πόλεμοι για παράδειγμα, ερμηνεύονταν ως θεϊκές τιμωρίες. Η αιχμαλωσία στην Βαβυλώνα θεωρήθηκε επίσης ως θεϊκή τιμωρία και η επιστροφή στην Ιερουσαλήμ, ως ένα σημάδι της χάρις του Θεού. Ένα παράδειγμα της αντίληψης αυτής για την Ιστορία μας δίνεται στο βιβλίο Β' των Χρονικών 36:19-23.

Το κεντρικό μήνυμα της Καινής Διαθήκης είναι η ενσάρκωση του Θεού στον Ιησού Χριστό, που τοποθετείται στην Ιστορία: «Η ενσάρκωση του Θεού στον Ιησού Χριστό, είναι η ιστορική Αποκάλυψη του Θεού που υπερβαίνει όλες τις προηγούμενες» (Ιωάννης 1:14· Α' Τιμόθεος 3:16).

Ποια είναι η σχέση μεταξύ της Ιστορίας των ανθρώπων και αυτής της σωτηρίας;

«Στον Λουκά 2:1-2, η γέννηση του Υιού του Θεού τοποθετείται ρητά σε ιστορική πλαίσιο» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 1.1.3). Η φόρμα της Καινής Διαθήκης: «Όταν εκπληρώθηκε ο καιρός... » επισημαίνει την προφανή σύνδεση μεταξύ της κοσμικής σωτηρίας και αυτή της σωτηρίας.

Στο Ευαγγέλιο του Λουκά, η γέννηση του Ιησού σχετίζεται με συγκεκριμένα ιστορικά γεγονότα, ενώ στους Γαλάτες 4:4, απλά αναφέρεται: «Όταν, όμως, ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, ο Θεός εξαπέστειλε τον Υιό του, ο οποίος γεννήθηκε από γυναίκα και υποτάχθηκε στο νόμο». Είναι προφανές ότι εδώ ο Παύλος παραιτείται από οποιαδήποτε συγκεκριμένη ιστορική ένδειξη. Δεν επικαλείται ορατές ιστορικές συνθήκες που θα ήταν απαραίτητες για να γίνει άνθρωπος ο Υιός του Θεού, αλλά εκφράζει την βεβαιότητα ότι η στιγμή της ενσάρκωσης ήταν καλή και σχετική, από την άποψη της ιστορίας της σωτηρίας. Είναι το μόνο γεγονός του θελήματος του Θεού.

Σύμφωνα με τον Μάρκο 1:15, ο ερχομός και η διακήρυξη του Ιησού προέρχεται από το σημάδι: «Ο καιρός συμπληρώθηκε και η βασιλεία του Θεού πλησίασε· μετανοείτε και πιστεύετε στο ευαγγέλιο». Η πίστη στο γεγονός ότι ο Ιησούς ανακοινώνει το θέλημα του Θεού με εξουσία και με ένα αυθεντικό τρόπο, είναι εδώ η απαραίτητη προϋπόθεση για την αναγνώριση στο πρόσωπό του, ότι αποτελεί ένα μείζον γεγονός στην ιστορία της σωτηρίας και στην εξέλιξή της.

Με ποιο τρόπο μπορεί ο άνθρωπος να κατανοήσει το θέλημα του Θεού;

Εκείνος που πιστεύει στον Ιησού αναγνωρίζει επίσης ότι η βασιλεία του Θεού είναι παρούσα σε αυτόν. Τα άλλα αντιληπτά σημεία είναι επομένως τα έργα του Ιησού (οι διακηρύξεις του και τα θαύματά του), των οποίων η θεϊκή προέλευση μπορεί, επίσης και αυτή, να συλληφθεί μόνο με την πίστη.

Συνοψίζοντας: Είναι αυτονόητο, για την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, ότι ο Θεός παρεμβαίνει στην Ιστορία. Ωστόσο, το κλειδί που επιτρέπει να κατανοήσουμε την παρέμβαση του Θεού στην Ιστορία, δεν είναι η ίδια η Ιστορία από μόνη της, αλλά η πίστη.

Στη συνέχεια, θα ασχοληθούμε με το ερώτημα εάν συγκεκριμένα ιστορικά γεγονότα μπορούν να ερμηνευτούν ως σημεία και αντικειμενικές ενδείξεις της εξέλιξης της ιστορίας της σωτηρίας. Υπάρχει νόημα στο να αναζητούμε στη σύγχρονη ιστορία, ενδείξεις σχετικά με την εγγύτητα της επιστροφής του Χριστού;

Υπάρχουν σημεία που δείχνουν την εγγύτητα της επιστροφής του Χριστού;

Σε καθένα από τα συνοπτικά Ευαγγέλια (Ματθαίος, Μάρκος και Λουκάς) υπάρχουν ομιλίες του Ιησού που αναφέρονται στο τέλος των καιρών. Σε αυτές αναφέρονται γεγονότα που ανακοινώνουν τον ερχομό του Υιού του ανθρώπου.

Στον Μάρκο 13:4-10, οι μαθητές ρωτούν τον Ιησού για το τέλος των καιρών· και αυτή είναι η απάντησή του: «Πες μας, πότε θα γίνουν αυτά, και τι θα είναι το σημείο, όταν όλα αυτά πρόκειται να συντελεστούν; Και ο Ιησούς απαντώντας σ' αυτούς, άρχισε να λέει: Προσέχετε μήπως κάποιος σας πλανήσει. Επειδή, θάρθουν πολλοί στο όνομά μου, λέγοντας ότι: Εγώ είμαι· και θα πλανήσουν πολλούς. Και όταν ακούσετε πολέμους και φήμες για πολέμους, μη ταραζέστε· επειδή, αυτά πρέπει να γίνουν· όμως, δεν είναι ακόμα το τέλος. Επειδή, θα σηκωθεί έθνος ενάντια σε άλλο έθνος, βασίλειο ενάντια σε άλλο βασίλειο· και θα γίνουν σεισμοί κατά τόπους, και θα γίνουν πείνες και ταραχές. Αυτά είναι αρχές ωδίνων. Εσείς, όμως, να προσέχετε στον εαυτό σας· επειδή, θα σας παραδώσουν σε συνέδρια, και θα σας δείρουν σε συναγωγές, και θα σταθείτε μπροστά σε ηγεμόνες και βασιλιάδες εξαιτίας μου, για μαρτυρία σ' αυτούς. Και πρώτα, πρέπει να κηρυχθεί το ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη.» Ο Ιησούς προειδοποιεί επίσης για τους ψευδόχριστους που θα εμφανιστούν: «Και τότε, αν κάποιος σας πει: Να! εδώ είναι ο Χριστός, ή: Να! εκεί, να μη πιστέψετε. Επειδή, θα σηκωθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες· και θα δείξουν σημεία και τέρατα, για να εξαπατούν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς» (Μάρκος 13:21-22).

Κατόπιν υπάρχει το ζήτημα του ερχομού του Υιού του ανθρώπου, δηλαδή της επιστροφής του Ιησού Χριστού: «Αλλά, κατά τις ημέρες εκείνες, μετά τη θλίψη εκείνη, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι δεν θα δώσει

το φως του, και τα αστέρια τού ουρανού θα πέφτουν, και οι δυνάμεις, που είναι στους ουραμούς, θα σαλευθούν. Και τότε θα δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται μέσα σε σύννεφα, με πολλή δύναμη και δόξα. Και τότε θα στείλει τούς αγγέλους του, και θα συνάξει τούς εκλεκτούς του από τους 4 ανέμους, από το ένα άκρο τής γης μέχρι το άλλο άκρο τού ουρανού» (Μάρκος 13:24-27).

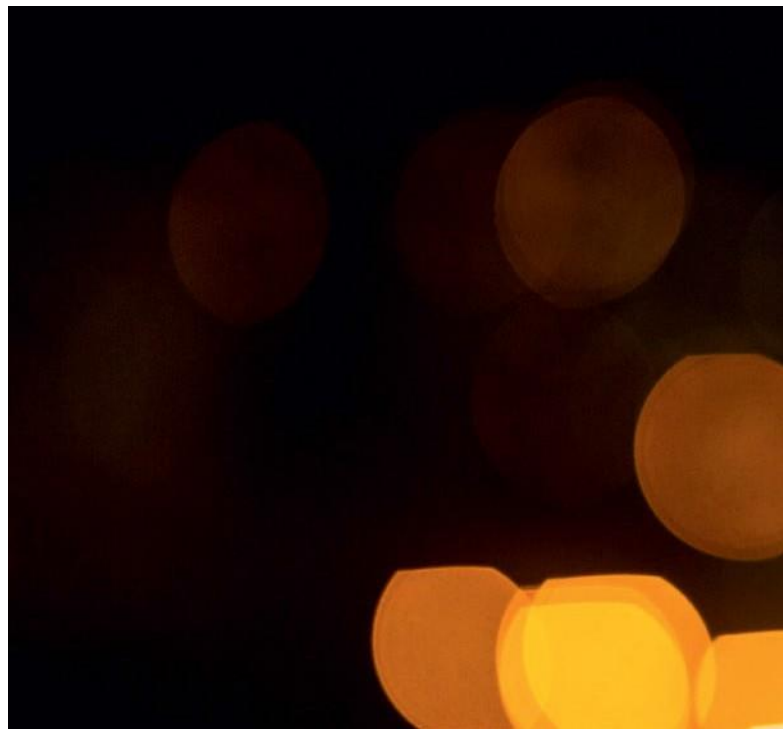
Γιατί τα ιστορικά γεγονότα δεν μπορούν να είναι ενδεικτικά της στιγμής που θα επιστρέψει ο Ιησούς;

Διαβάζοντας τους στίχους αυτούς, έχουμε αρχικά την εντύπωση ότι μπορεί να δημιουργηθεί ένας σαφής σύνδεσμος με συγκεκριμένα ιστορικά γεγονότα, αλλά εάν κοιτάξουμε πιο προσεκτικά, διακρίνουμε ότι τα γεγονότα αυτά δεν έχουν όλα το ίδιο νόημα. Ως προάγγελος του τέλους αναφέρονται πόλεμοι, αιρέσεις, διωγμοί χριστιανών, αλλά και θετικά γεγονότα, όπως το καθολικό και παγκόσμιο κήρυγμα του Ευαγγελίου. Επιπλέον επίσης, αναφέρονται κοσμικά γεγονότα που υπερβαίνουν ένα απλό ιστορικό πλαίσιο, όπως το σκοτεινιάσμα του ήλιου και της σελήνης, η πτώση των άστρων και την αναταραχή των ουράνιων δυνάμεων, που αναφέρονται επίσης στην Β' Πέτρου 3:10: «Θάρθει, όμως, η ημέρα του Κυρίου, σαν κλέφτης μέσα στη νύχτα· κατά την οποία οι ουρανοί θα παρέλθουν με ορμητικό συριστό ήχο, και τα στοιχεία, καθώς θα καίγονται, θα διαλυθούν, και η γη, και τα έργα που βρίσκονται σ' αυτή, θα κατακαούν».

Θεωρώντας σε βάθος το κείμενο αυτό, διακρίνουμε ότι είναι αδύνατο να συσχετιστούν οι δηλώσεις του με συγκεκριμένα ιστορικά γεγονότα. Τακτικά, ιστορικά γεγονότα θεωρούνται ως μοναδικά και τερατώδη στο είδος τους, που θα θέλαμε να βλέπουμε σε αυτά ενδείξεις σχετικές με την επιστροφή του Χριστού. Σκεπτόμαστε κυρίως το πώς η Αποστολική Καθολική Εκκλησία εκτιμούσε την Γαλλική Επανάσταση: έβλεπε σε αυτή ένα σημείο του τέλους των καιρών. Συχνά, έχοντας μάτια μόνο για την Ευρώπη, έφταναν στο σημείο να ξεχνούν τις ιστορικές καταστροφές που μαστίζαν τις άλλες Ηπείρους. Ούτε μπορούμε να ισχυριστούμε ότι αυτά που βιώνουμε είναι πιο σοβαρά ή αφόρητα από αυτά που έχουν βιώσει ή εξακολουθούν να βιώνουν οι πρόγονοί μας, ή άλλοι λαοί σε άλλες Ηπείρους. Αντίθετα θα πρέπει να αναγνωρίζουμε ότι τα ιστορικά γεγονότα στο σύνολό τους, μας δείχνουν την αναγκαιότητα για την επιστροφή του Χριστού.

Δεν μπορούν τα σημεία να διασφαλίσουν την πίστη;

Η αποστολική παράδοση θεωρεί την ανακατάληψη του αποστολικού αξιώματος ως μια σημαντική ένδειξη της επιστροφής του Χριστού. Στο πλαίσιο των εξηγήσεων που είναι σχετικές με το θεϊκό σχέδιο σωτηρίας, η Κατήχηση λέει ότι στόχος της ανακατάληψη του αποστολικού αξιώματος είναι η προετοιμα-

σία της Εκκλησίας Νυμφίας για την επιστροφή του Χριστού (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 4.4). Η σκέψη αυτή υπογραμμίζεται και σε άλλα κεφάλαια ακόμη, για παράδειγμα στην ΚΑΤΗΧΗΣΗ 6.4.2.3: «Η δραστηριότητα αυτών των εκ νέου κληθέντων Αποστόλων δεν έπρεπε να οδηγήσει στη δημιουργία μιας επιπλέον χριστιανικής ομολογίας, αλλά ως σκοπό είχε την προετοιμασία του συνόλου της χριστιανοσύνης, εν όψει της επιστροφής του Κυρίου». Κατά συνέπεια, το αποστολικό αξίωμα είναι ένα σημάδι που δείχνει ότι η ιστορία της σωτηρίας έχει εισέλθει σε μια φάση που θα τελειώσει με την επιστροφή του Χριστού. Προφανώς, το σύγχρονο αποστολικό αξίωμα είναι ένα σημάδι ή μια ένδειξη σχετική με την επιστροφή του Χριστού, μόνο για εκείνον που πιστεύει ότι επανεμφανίστηκε ως επακόλουθο μιας θεϊκής παρέμβασης.

Το να προσπαθούμε να κατανοήσουμε συγκεκριμένα ιστορικά γεγονότα ως προειδοποίηση για την επικείμενη επιστροφή του Χριστού, σημαίνει ότι υποδηλώνουμε πως η πίστη στην επιστροφή του Χριστού χρειάζεται να είναι εγγυημένη και επιβεβαιωμένη. Όμως ο Ιησούς είχε απορρίψει την απαίτηση σημείων που υποτίθεται ότι θα ήταν απόδειξη της δύναμης και της εξουσίας του: «Πονηρή και μοιχαλίδα γενεά ζητάει σημείο· αλλά, σημείο δεν θα της δοθεί, παρά μονάχα το σημείο τού προφήτη Ιωνά» (Ματθαίος 12:39). Το «θαύμα του προφήτη Ιωνά» είναι το πέρασμα του Ιησού από τον τόπο παραμονής των νεκρών και η Ανάστασή του. Όμως, το σημάδι αυτό δεν μπορεί να συλληφθεί, παρά μόνο διαμέσου της πίστης. Μια επίδειξη, βασισμένη σε ιστορικά σημάδια, έρχεται σε αντίθεση με την μαρτυρία της Καινής Διαθήκης. Η πίστη δεν εξασφαλίζεται με σημάδια!

Photo : ©vectorfusionart - stock.adobe.com

Είναι επίσης αυτό που λέει ο Παύλος στην Α' Κορινθίους 1:22-23, διαμορφώνοντας αυτή την κριτική: «επειδή, και οι Ιουδαίοι σημείο ζητούν, και οι Έλληνες σοφία ζητούν· εμείς, όμως, κηρύττουμε Χριστό σταυρωμένο, για μεν τους Ιουδαίους σκάνδαλο, για δε τους Έλληνες μωρία»

Πιστεύουμε ότι ο Θεός παρεμβαίνει στην ιστορία: Ενεργεί υπέρ του λαού του Ισραήλ, ενεργεί υπέρ της ανθρωπότητας διαμέσου του Ιησού Χριστού, ενεργεί την εποχή της Εκκλησίας. Σίγουρα μπορούμε να κατανοήσουμε τα γεγονότα της ιστορίας της Εκκλησίας, ως έργα του Αγίου Πνεύματος, κυρίως τις Οικουμενικές Συνόδους ή την ανακατάληψη του αποστολικού αξιώματος που έρχεται να επιβεβαιώσει την υπόσχεση της επιστροφής του Χριστού. Η επιστροφή του αυτή επίσης, θα έχει τον χαρακτήρα ενός ιστορικού γεγονότος. Το ουσιαστικό για εμάς σήμερα, είναι να έχουμε εμπιστοσύνη στην υπόσχεση του Ιησού, ότι θα επιστρέψει.

Μπορούν οι άνθρωποι να κάνουν κάτι περισσότερο από το να πιστεύουν και να είναι έτοιμοι;

Στο Ευαγγέλιο του Ματθαίου, οι όροι της ομιλίας για το τέλος των καιρών είναι άφθονοι μέσα σε αυτό το νόημα και μας δίνουν μια κεφαλαιώδη ώθηση: «Γι' αυτό, κι εσείς γίνεστε έτοιμοι· επειδή, κατά την ώρα

που δεν στοχάζεστε, έρχεται ο Υιός τού ανθρώπου» (Ματθαίος 24:44). Για μια φορά ακόμη εδώ, είναι προφανές ότι η στην επιστροφή του Χριστού, δεν πρέπει να θεμελιώνεται σε ειδικά και ξεχωριστά ιστορικά γεγονότα. Είναι μια πίστη που δεν μπορεί να δικαιολογείται μέσα από τα σύγχρονα γεγονότα, όπως αυτά αναφέρονται από τα μέσα ενημέρωσης.

Ο Ιησούς Χριστός θα επιστρέψει τη στιγμή που θα επιλέξει εκείνος. Δεν θα υπάρχουν ιστορικά σημεία για να την ανακοινώσουν αντικειμενικά τη στιγμή εκείνη. Τα τρομερά γεγονότα που συμβαίνουν σε αυτό τον κόσμο δεν μπορούν να μας δώσουν καμία ένδειξη σχετικά με το πόσο κοντά ή μακριά είναι η επιστροφή του Χριστού, σε σημείο να λέμε : « Τώρα πρέπει να έλθει ο Κύριος!» Το μοναδικό σημάδι είναι: «Σας το ανακοινώνω. Σας το λέω. Έρχομαι σύντομα!». Και το αποστολικό αξίωμα δεν παύει να θεματοποιεί και να επιβεβαιώνει αυτή την υπόσχεση. Αυτό που απαιτείται είναι η πίστη, η πίστη στις μαρτυρίες της Αγίας Γραφής και η πίστη στο αποστολικό αξίωμα. Εμμένουμε σε αυτή την πίστη, μοναδικό θεμέλιο της οποίας είναι η υπόσχεση του Ιησού και την ομολογούμε δημόσια. Οποιαδήποτε απόπειρα εγγύησης θα ισοδυναμούσε με ψήφο άρνησης της εμπιστοσύνης, ενάντια στην πιστότητα του Θεού, ενάντια στην υπόσχεσή του!

Εκδότης: Ζαν Λυκ Σνάιντερ, Überlandstrasse 243, 8051 Ζυρίχη/Ελβετία
 Εκδόσεις Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Γερμανία
 Υπεύθυνος συντάκτης: Πίτερ Γιόχανινγκ
 Μετάφραση στα ελληνικά: Δελατόλας Ελευθέριος, Εκτύπωση: <http://preprint.gr/>

Η κατασκευή οστιών πέρα από το Μπίλεφελντ!

Εάν τα μηχανήματα λειτουργούν δύο φορές πιο γρήγορα από το προβλεπόμενο, κάτι συμβαίνει. Πρέπει να αναφερθεί ότι και αλλού, εκτός από το Μπίλεφελντ (Bielefeld), η κατασκευή οστιών είναι τα πάντα, εκτός από ένα παιδικό παιχνίδι – πως η παραγωγή έφτασε στην Αφρική, στην Αμερική και στην Ασία.

Το 2001, στην Γερμανία, η παραγωγή του εργοστασίου που ανήκε στην Εκκλησία ανήλθε περίπου στις 240 εκατομμύρια όστιες, πράγμα που σημαίνει περισσότερες από ποτέ, από την ίδρυσή του, πριν εβδομήντα χρόνια, φτάνοντας έτσι στα όριά του. Το μέλλον είναι στην Αφρική. Σε αυτή την Ήπειρο ζει η πλειοψηφία των μελών της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Εκεί οι διαδρομές είναι πιο σύντομες και το εργατικό δυναμικό οικονομικότερο.

Τα πράγματα αρχίζουν να γίνονται σοβαρά το 2002, με την μετατροπή ενός παλαιού εργαστηρίου ξυλουργικής. Τον Οκτώβριο του 2002, κάτω από την επίβλεψη του Μπερντ Νόλκε (Bernd Nölke), οι ειδικοί εγκατέστησαν τα μηχανήματα. Ο τότε επικεφαλής της μητρικής εταιρείας επέβλεπε την εγκατάσταση, μέχρι τη στιγμή που το 2003, άρχισε η παραγωγή.

Δίδυμες τοποθεσίες στην Αφρική

Κατ' αρχήν, τα μηχανήματα που είναι εγκατεστημένα στο Κέιπ Τάουν είναι παρόμοια με αυτά του Μπίλεφελντ, από το ζυμωτήριο και τον φούρνο, περνώντας από τον υγραντήρα και τον εφαρμοστή του κρασιού, μέχρι την πρέσα και το σταθμό συσκευασίας. Η μόνη διαφορά είναι, ότι στην Γερμανία, η εγκατάσταση είναι πλήρως αυτοματοποιημένη και είναι ένας κυλιόμενος μάντας που μεταφέρει το προϊόν από μηχανή σε μηχανή σε όλες τις φάσεις της διαδικασίας παραγωγής του. Στη Νότια Αφρική η μεταφορά αυτή γίνεται με χέρια και με τα πόδια.

Εν τω μεταξύ, η πόλη του Ακρωτηρίου έχει ένα δίδυμο αδελφό: αυτόν της Λουσάκα. Σε σχέση με την Κένυα και την Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό, είναι η Ζάμπια

αριστερά: Τα φύλλα της ζύμης εισέρχονται στο μηχάνημα για να σφραγιστούν

κάτω: ένα λευκό χάρτινο κουτί περιέχει περίπου 1200 όστιες. 20 από αυτά τα χάρτινα κουτιά συσκευάζονται σε μια μεγάλη κούτα για αποστολή.

τής στην Λουσάκα. Το καλοκαίρι, ακόμη και η προσθήκη πάγου στο μείγμα, έχει περιορισμένο αποτέλεσμα. Συνηθισμένο είναι να ξαναρχίζει η παραγωγή της μάζας που ονομάζεται «ζύμη».

Εν τω μεταξύ, οι αρχικές δυσκολίες ξεπεράστηκαν· ο Γιαν Τίσχεντορφ, ο επικεφαλής παραγωγής στο Κέιπ Τάουν, θα μπορούσε να γράψει ολόκληρα διηγήματα επάνω σε αυτό το θέμα: από τον συμπιεστή – παιχνίδι, που εξ αρχής χάνει την «πνοή» του, περνώντας από την πλάκα εφαρμογής που ξαφνικά αποσυνδέεται και πετάει μέσα στο εργαστήριο, πετώντας κάτω το δοχείο με το κρασί στο πέρασμά της, μέχρι τις μονάδες οδηγών της διαδικασίας που έχουν την ενοχλητική τάση να ξεχνούν τον προγραμματισμό τους.

Τα τρία αυτά εργοστάσια, κάθε χρόνο, παράγουν 250 εκατομμύρια όστιες. Όποιος πιστεύει ότι από αυτό τον αριθμό μπορεί να συμπεράνει το αριθμό των συμμετεχόντων στις θείες λειτουργίες, κάνει ένα πολύ απλοϊκό υπολογισμό, επειδή, εκτός από το γεγονός ότι θείες λειτουργίες την καθημερινή δεν τελούνται παντού στον κόσμο, υπάρχουν και άλλες τοποθεσίες παραγωγής, πέρα από την Αφρικανική Ήπειρο.

Οι παλαιότερες τοποθεσίες στο εξωτερικό

Η παλαιότερη τοποθεσία στο εξωτερικό βρίσκεται στο Μπανγκαλόρ, στη διοικητική έδρα της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στην Ινδία. Η εγκατάσταση ξεκίνησε τη διετία 1973-1974 και χρηματοδοτήθηκε από την Εκκλησιαστική Περιφέρεια του Καναδά, εξηγεί ο Μαντού Σανκαράν (Madhu Sankaran), υπάλληλος της τοπικής εκκλησιαστικής διοίκησης. Σε μια έκταση περίπου σαράντα τετραγωνικών μέτρων τοποθετήθηκαν δύο ψησιέρες για ζύμη, ένας εφαρμογέας και μια πρέσα. Οι όστιες αποστέλλονται ταχυδρομικά σε όλη την Ινδία και τη Σρι Λάνκα.

Στην Αργεντινή υπάρχουν δύο σημεία ιδιοκτησίας της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Το ένα εγκαταστάθηκε πριν την αλλαγή της Χιλιετίας, εξηγεί η Ελισάβετ Κόχερ (Élisabet Köcher), από την εκκλησιαστική διοίκηση και το άλλο, μόλις πριν λίγα χρόνια. Τα δύο εργοστάσια βρίσκονται στο Μπουένος Άιρες, διαθέτουν το καθένα τρία μηχανήματα και παράγουν αποκλειστικά όστιες χωρίς γλουτένη. Δεν εφοδιάζουν μόνο την Αργεντινή, αλλά επίσης την Χιλή και την Παραγουάη. Η Ουρουγουάη παράγει τις δικές της όστιες και προμηθεύεται από την Αργεντινή όστιες χωρίς γλουτένη.

Προηγούμενα, η Νότια Αμερική προμηθευόταν όστιες από ένα εργοστάσιο εκτός της Εκκλησίας, αλλά θα έπρεπε στη συνέχεια, να ψεκάζονται με κρασί όπως στην αρχή της συνδυασμένης όστιας στην Γερμανία.

που προσέφερε τις καλύτερες προϋποθέσεις για μια επιπλέον επέκταση στην Αφρική. Ο προγραμματισμός ξεκίνησε στα τέλη του 2009 και οι εργασίες στα μέσα του 2011. Οι μηχανές, προερχόμενες από την Γερμανία, παραδόθηκαν τον Φεβρουάριο του 2012.

Δεν ήταν κάτι χωρίς δυσκολίες, διηγείται ο Μπερντ Νόλκε, ο οποίος εδώ επίσης, ενήργησε ως «μαιεντήρας» μαζί με τον συνάδελφό του Γιαν Τίσχεντορφ (Jan Tischendorf), από την πόλη του Ακρωτηρίου. Η πρόσβαση στην τοποθεσία έπρεπε να έχει πλήρη ενίσχυση, για να επιτρέψει την ασφαλή και σίγουρη εκφόρτωση, με την χρήση γερανών, των βάρους αρκετών τόνων, μηχανημάτων.

Σχετικά με την κακή ποιότητα των προϊόντων και του εξοπλισμού

Στην Αφρική, η παραγωγή δεν προχωρεί χωρίς να τη συνοδεύουν κάποιες παγίδες: εκτός από την μερικές φορές πολύ μεταβαλλόμενη ποιότητα των αλεύρων, είναι το κλίμα που δυσκολεύει τα πράγματα, εξηγεί ο Καχανγκού Μουλούτα (Kahangu Muluta), ο διευθυν-

κάτω: Μετά την ανακαίνισή του, το παλιό κυβερνητικό κτίριο, δίπλα στην εκκλησία στην Μπαλινγκσοέλα, (Balingsoela) χρησιμοποιείται πλέον ως νηπιαγωγείο και κέντρο νεότητας

Φωτογραφία: Martin Petzoldt

Χέρι – χέρι για το καλό του πλησίον

Από τη δημιουργία του, το 1997, το ίδρυμα « Stichting Corantijn », ο οργανισμός ανθρωπιστικής βοήθειας της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στις Κάτω Χώρες, παρέχει μια φιλανθρωπική βοήθεια στο Σουρινάμ (Ολλανδική Γουιάνα). Εδώ και μερικά χρόνια, επωφελείται από την υποστήριξη του οργανισμού ανθρωπιστικής βοήθειας της Εκκλησίας « NAK-karitativ ».

Πολλοί δεν γνωρίζουν το Σουρινάμ, παρά μόνο από φήμες: Περίπου 8000 χιλιόμετρα σε ευθεία γραμμή χωρίζουν την Ολλανδία από αυτή την χώρα της Νότιας Αμερικής, που μπορούν να διανύονται με μια αεροπορική πτήση εννέα ωρών. Προς βορρά το Σουρινάμ συνορεύει με τον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικό της σύνορο είναι η Γαλλική Γουιάνα, στα νότια συνορεύει με την Βραζιλία και δυτικά με την Βρετανική Γουιάνα.

Με μέση θερμοκρασία 26 έως 34 βαθμούς Κελσίου, το κλίμα είναι τροπικό όλο τον χρόνο. Από την αρχή του Δεκεμβρίου και μέχρι την αρχή του Φεβρουαρίου, η χώρα βιώνει μια μικρή περίοδο βροχών και μια μεγάλη περίοδο βροχών από την αρχή του Απριλίου, μέχρι τα μέσα του Αυγούστου. Εκτός από μια ποικιλία γεωργικών προϊόντων, το Σουρινάμ φημίζεται για τους φυσικούς του πόρους. Εξάγει κυρίως βωξίτη, χρυσό και πετρέλαιο. Από το 2007, το Σουρινάμ αντλεί μεγάλες ποσότητες πετρελαίου στα ανοικτά των ακτών του.

Μια αναδυόμενη βιομηχανική χώρα

Παρά τις πρώτες της ύλες και το σταθερό εμπορικό πλεόνασμα, η χώρα δεν είναι ιδιαίτερα ελκυστική για τους επενδυτές. Αυτό οφείλεται εν μέρει στην αργή οικονομική κατάσταση και σε μια κακή και ελλιπή υποδομή και από την άλλη πλευρά, στην μαζική έξοδο των καταρτισμένων προσώπων, από την ανεξαρτησία της χώρας και μετά, τα οποία είχαν ελάχιστες οικονομικές προοπτικές στην χώρα του· πράγματι, μέχρι το Νοέμβριο του 1975, ήταν ακόμη κάτω από την Ολλανδική διοίκηση. Παρ' όλα αυτά, το Σουρινάμ δεν μπορεί να θεωρείται ως αναπτυσσόμενη, αλλά ως αναδυόμενη χώρα.

Αν και η χώρα είναι πλέον ανεξάρτητη, η Ολλανδική επιρροή μπορεί να διαπιστώνεται ακόμη και σήμερα, σε διαφορετικά επίπεδα: έτσι, τα ολλανδικά παραμένουν ακόμη μητρική γλώσσα για περίπου το 60% του πληθυσμού και ακολουθούνται από τη διάλεκτο Σρανάν. Η ποικιλομορφία που συνθέτει το

Σουρινάμ, αντικατοπτρίζεται επίσης στις θρησκείες: Το 48 τοις εκατό του πληθυσμού είναι χριστιανοί, το 22 τοις εκατό ινδουιστές και το 14 τοις εκατό, είναι μουσουλμάνοι.

Η υποστήριξη από τις Κάτω Χώρες

Οι Νεοαποστολικές κοινότητες στην χώρα δεν αριθμούν, παρά μερικές εκατοντάδες μελών, τα οποία αποτελούν μέρος του πεδίου δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας Ράινερ Στορκ. Υπεύθυνος επικοινωνίας για τα πρόσωπα που μεταβαίνουν στην εκκλησία, ή για τις ανθρωπιστικές οργανώσεις της Νεοαποστολικής Εκκλησίας, είναι ο υπεύθυνος της περιφέρειας του Σουρινάμ, ο πρεσβύτερος περιφερει-ας Χάρβεϊ Σανρέντζιο (Harvey Sanredjo).

«Stichting Corantijn», ο οργανισμός ανθρωπιστικής βοήθειας της Νεοαποστολικής Εκκλησίας των Κάτω Χωρών, εργάζεται μόνο για το Σουρινάμ, όπου προσφέρει την βοήθειά του στους τομείς της εκπαίδευσης και κατάρτισης. Δύο ή τρεις φορές τον χρόνο, φτάνει στην χώρα ένα κοντέινερ γεμάτο μεταχειρισμένα ενδύματα, σχολικά έπιπλα και είδη, ιατρικό εξοπλισμό και υλικά που προορίζονται για άτομα με ειδικές ανάγκες. Επιπλέον, σε περιορισμένη βάση, η χώρα λαμβάνει επίσης βοήθεια για μια διαρθρωτική ανοικοδόμηση, όπως για παράδειγμα, αυτός ο Ολλανδός ιερέας σε ηρεμία που βοήθησε στην ανοικοδόμηση του σταθμού συντονισμού των ασθενοφόρων, στο Παραμαρίμπο.

Construction de maisons et piment

Μεγαλύτερης κλίμακας έργα, πραγματοποιούνται σε συνεργασία με την «NAK-karitativ»: Το 2017 κατασκευάστηκαν επτά κατοικίες σε ένα οικόπεδο με επιφάνεια 6 στρέμματα, που ανήκει στην Εκκλησία και είναι στην πόλη Βέλμπενταχτ (Welbedacht), η οποία βρίσκεται περίπου 40 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα. Οι συνθήκες στέγασης των κατοίκων εκεί, ήταν εξαιρετικά ανεπαρκείς. Στο μεταξύ, οι κατοικίες αυτές των τριών δωματίων ενοικιάζονται και το ίδρυμα λαμβάνει τα μηνιαία ενοίκια που του επιτρέπουν να χρηματοδοτεί άλλα λιγότερο σημαντικά μέτρα ενίσχυσης.

Παράλληλα με την κατασκευή των κατοικιών, δωρεές από το ίδρυμα «Stichting Corantijn» επέτρεψαν την ανέγερση ενός καταστήματος με ενδύματα σε τιμές ευκαιρίας, με σχολικό εξοπλισμό και με υποδήματα, το οποίο εγκαινιάστηκε τον Μάρτιο του 2018. Αγοραστές από το Παραμαρίμπο, έρχονται ειδικά εξ αιτίας της φήμης για την καλή ποιότητα των προϊόντων που προσφέρονται.

Ένα άλλο έργο ανάπτυξης του χωριού ήταν η καλλιέργεια τσίλι. Ενάμιση στρέμμα εκχερσώθηκε

με σκοπό να αποκτηθεί μια αγροτική για την καλλιέργεια αυτή. Οι αποξηραμένοι καρποί ή η πολύ πικάντικη και καυτερή σκόνη τσίλι, έχουν μεγάλη ζήτηση στην τοπική αγορά και στα εστιατόρια των Κάτω Χωρών.

Ένα νηπιαγωγείο σε ένα κυβερνητικό κτίριο

Στην Μπαλινγκσοέλα, που βρίσκεται 130 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά του Παραμαρίμπο, ένα αρκετά παραμελημένο τμήμα της χώρας, πραγματοποιήθηκε ένα πολύ ασυνήθιστο, για θρησκευτικές οργανώσεις, έργο: Η κατασκευή ενός «Lijkenhuis» (νεκροτομείου). Το οίκημα αυτό είναι εξοπλισμένο με κρύα δωμάτια, νεκροθάλαμο, τρεχούμενο νερό και εγκαταστάσεις υγιεινής. Επιτρέπει τη διατήρηση των νεκρών για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στους οικείους τους να τους κηδεύουν με αξιοπρέπεια, πράγμα που μέχρι τώρα δεν ήταν δυνατόν εξ αιτίας των κλιματολογικών συνθηκών και των μεγάλων αποστάσεων μεταξύ των χωριών και των πόλεων.

Επιπλέον, το ίδρυμα «Stichting Corantijn» ανακαίνισε ένα κυβερνητικό κτίριο στην πόλη, το οποίο βρίσκεται ακριβώς δίπλα στην εκκλησία μας και κατάφερε να αναπτύξει ένα ενδιαφέρον σχέδιο χρήσης, μαζί με τον πρεσβύτερο του χωριού: Στο κτίριο αυτού, του οποίου η επιφάνεια είναι 2000 τετραγωνικά μέτρα, εγκαταστάθηκαν μέχρι το τέλος του 2018, ένας παιδικός σταθμός, δύο χώροι συνάντησης για τη νεολαία, με μια βιβλιοθήκη και μια αίθουσα με υπολογιστές, δύο διαμερίσματα για τους δασκάλους του χωριού και μια αίθουσα αποξήρανσης για το τσίλι.

Ένας ειδικός στο τσίλι, επιθεωρεί τη συγκομιδή

Αγωνίζομαι γι' αυτό που πιστεύω

Η Λουκία Μπιντού (Lucie Bindu), δημοσιογράφος, είναι μια αξιοσημείωτη προσωπικότητα. Προερχόμενη από το Κονγκό, ζει σήμερα στο Όσλο. Σε μια συνέντευξη, η ηλικίας 27 ετών δημοσιογράφος, μας αφηγείται τι ήταν αυτό που τη σημάδεψε, τόσο στην πίστη, όσο και ως πρόσωπο.

■ *Η χώρα της καταγωγής σας γνωρίζει μια πολιτική αστάθεια για σχεδόν δύο δεκαετίες, με τον ένα εμφύλιο πόλεμο μετά τον άλλον. Το αντιληφθήκατε αυτό όταν ήσαστε παιδί;*

Όταν ήμουν παιδί, ήμουν πολύ αφελής και δεν είχα την παραμικρή ιδέα για το τι συνέβαινε στην χώρα. Αλλά τα πράγματα άλλαξαν. Σε ηλικία πέντε ετών, για πρώτη φορά, βίωσα τον πόλεμο και τον φόβο. Το σπίτι μας βαλλόταν από πυρά και έπρεπε να το εγκαταλείψουμε. Για αρκετές ημέρες περπατήσαμε μέσα στο δάσος, προτού φτάσουμε σε ένα χωριό, από όπου μας πήγαν με μια πολυάνθρωπη συνοδεία, στο Κισανγκάνι, σε μια άλλη επαρχία. Ας μη σας κουράζω με περισσότερες λεπτομέρειες.

■ *Πότε καταλάβατε ποια ήταν η πολιτική κατάσταση; Ποια ήταν η επιρροή που αυτή είχε στη ζωή σας;*

Σε ηλικία 15 ετών, συνειδητοποίησα τι συνέβαινε στην χώρα μου. Άκουσα για ανθρώπους που σκοτώθηκαν στα χωριά, αλλά και στις πόλεις επίσης, για γυναίκες και κορίτσια που υπέστησαν βιασμούς. Όλο αυτό τον καιρό που άκουγα αυτές τις ιστορίες,

ένοιωθα τόσο αβοήθητη.

Κατά την διάρκεια των σπουδών μου, ακολούθησα ένα πρόγραμμα κατάρτισης στη δημοσιογραφία. Όταν μου δόθηκε η ευκαιρία να εργαστώ ως δημοσιογράφος σε ένα τοπικό ραδιόφωνο στην Γκόμα, δεν δίστασα ούτε για ένα δευτερόλεπτο. Ήθελα να είμαι η φωνή των θυμάτων του πολέμου και να διηγούμαι τις ιστορίες τους σε όλο τον κόσμο.

Αργότερα, βρήκα μια θέση στα διεθνή μέσα. Πήγαινα σε χωριά και σε στρατόπεδα προσφύγων. Ήταν επικίνδυνο, αλλά είχα την εντύπωση ότι ήταν ακριβώς αυτό που όφειλα να κάνω: να μάχομαι για εκείνους που δεν μπορούσαν να το κάνουν για τον εαυτό τους.

■ *Ήταν ένα προσωπικό καθήκον πολύ βαρύ ...*

Δεν περίμενα, όλα αυτά τα φρικτά και απαίσια πράγματα να με καταβάλλουν, τόσο ηθικά, όσο και σωματικά επίσης, αλλά, όλες αυτές οι ιστορίες που άκουγα και τις οποίες έχω αφηγηθεί μέσα από τα άρθρα μου, καθώς και οι άνθρωποι που συναντούσα, όλα αυτά με απασχολούσαν και δεν μπορούσα να τα ξεφορτωθώ.

Φωτογραφία: Marcel Felde

Photo :

αριστερά/επάνω: Κατά τη συνάντηση των πρεσβευτών των Διεθνών Ημερών Νεολαίας (ΔΗΝ), τον Φεβρουάριο του 2019, στο Ντίσελντορφ

Από ένα σημείο και μετά, δεν μπορούσα πλέον να κοιμηθώ τη νύχτα. Την τελευταία δεκαετία πολλοί δημοσιογράφοι σκοτώθηκαν στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Όταν με συνέλαβαν σε ένα χωριό, κατά την άσκηση του επαγγέλματός μου, η κατάσταση έγινε για μένα αφόρητη και εκμεταλλεύτηκα την ευκαιρία που μου παρουσιάστηκε, για να εγκαταλείψω την χώρα.

Από τότε, εργάζομαι σε μια μη κυβερνητική οργάνωση, που υποστηρίζει τα θύματα βιασμών και τα παιδιά, των οποίων οι γονείς πέθαναν κατά την διάρκεια του πολέμου ή των συγκρούσεων στο Κονγκό. Είναι ένας τρόπος για μένα, να συνεχίσω να μάχομαι για τη δικαιοσύνη και για μια καλύτερη ζωή, για τον «λαό μου». Είμαι χαρούμενη που μπορώ να συνεχίζω να βοηθώ εκείνους που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη, ουσιαστικά τις γυναίκες και τα παιδιά.

■ *Επιστρέφουμε στην πίστη: Πώς μοιάζει η ζωή ενός χριστιανού στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό;*

Ο καθένας έχει το δικαίωμα να ζει ανοικτά την πίστη του. Πραγματικά αρέσει στους ανθρώπους να συζητούν για την θρησκεία, είναι πολύ υπερήφανοι για τις Εκκλησίες τους. Σχεδόν όλοι πηγαίνουν την Κυριακή στην εκκλησία. Μόνο το δέκα τοις εκατό του πληθυσμού δεν είναι χριστιανοί. Κανείς δεν κρατά την πίστη του για τον εαυτό του. Ταυτόχρονα σέβεται την πίστη του άλλου. Ταυτόχρονα σέβεται την πίστη του άλλου.

■ *Μιλήστε μας για τη δική σας κοινότητα. Πώς έμοιαζε στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και πώς μοιάζει σήμερα η κοινότητά σας στο Όσλο;*

Στην κοινότητά μου στην Γκόμα, ήμαστε περισσότεροι από 800 πιστοί που, κάθε Κυριακή, συμμετείχαμε στην θεία λειτουργία. Είναι προφανές ότι, δεν το περίμενα να συμβαίνει ακριβώς το ίδιο επίσης, εδώ στο Όσλο, αλλά για κάποιον που έχει συνηθίσει να ζει σε μια πολύ μεγάλη κοινότητα, αυτό ίσως μπορεί να είναι λίγο δύσκολο στην αρχή, να συνηθίσει αυτή την αλλαγή. Διαμορφώνουμε μια μικρή κοινότητα, που αποτελείται από 60 μέλη περίπου.

Το κοινό σημείο που έχουν αυτές οι δύο κοινότητες (Γκόμα και Όσλο) είναι η αγάπη που μοιραζόμαστε. Μικρή σημασία έχει το που βρίσκομαι, όταν περιτριγυρίζομαι από αδελφούς και αδελφές που αποτελούν την οικογένειά μου και αισθάνομαι ευγνωμοσύνη που είμαι μέλος αυτής της Εκκλησίας, στους κόλπους της οποίας, αισθάνομαι σαν το σπίτι μου και αγαπητή σε κάθε κοινότητα, σε όλο τον κόσμο.

■ *Ποια ήταν η πιο όμορφη εμπειρία σας στην πίστη;*

Θυμάμαι, εδώ και περίπου ένα χρόνο, είχα βαθιά κατάθλιψη. Ένα Σαββατοκύριακο ήμουν τόσο πεσμένη που αποφάσισα να μην πάω στην εκκλησία. Όμως, την Κυριακή το πρωί, άκουσα μέσα μου μια φωνή που μου έλεγε ότι πρέπει να πάω στην εκκλησία.

Η θεία λειτουργία άρχισε και ο ιερέας, κατά την διάρκεια του κηρύγματος, είπε στο βήμα: «Ξέρω πόσο απογοητευμένος(η) είσαι στη ζωή, ξέρω πως αισθάνεσαι. Ξέρεις όμως, πόσο σε αγαπώ; Δεν είσαι μόνος(η), είμαι κοντά σου, σε όλο το δρόμο σου. Όλα θα επανέλθουν σε τάξη».

Τα μάτια μου γέμισαν δάκρυα, δεν ήταν πλέον ο ιερέας που κήρυττε, ήταν ο Θεός που μιλούσε κατευθείαν σε μένα. Ήξερα ότι επρόκειτο να τακτοποιηθούν τακτοποιηθούν όλα, πράγμα το οποίο τελικά έγινε!

Όταν ρίχνω πίσω μου μια αναδρομική ματιά, σήμερα, νοιώθω ευγνωμοσύνη για όλες τις δοκιμασίες που έχω περάσει. Μεγάλωσα στην πίστη αλλά και ως άνθρωπος επίσης. Τώρα πλέον έχω ακόμη περισσότερους λόγους να εμπιστευόμαι τον Θεό. Πόσο θαυμάσιο συναίσθημα να μπορούμε να στηρίζομαστε στον Θεό, τον Πατέρα μας, με την βεβαιότητα ότι είναι εκείνος που μας καθοδηγεί.

αριστερά: Η Λουκία Μπιντού έγινε δημοσιογράφος για να κάνει να ακούγονται οι φωνές των θυμάτων της ένοπλης σύγκρουσης στην χώρα καταγωγής της

Ένα ταξίδι στον χρόνο, στο Νότιο Ειρηνικό

Δύο θείες λειτουργίες την ίδια ημέρα, ταυτόχρονα, σε δύο διαφορετικά μέρη: Ο Πρωταπόστολος δεν χρειάζεται να επαναλαμβάνεται για το σκοπό αυτό, χρειάζεται μόνο να ταξιδέψει πίσω στον χρόνο. Αυτό είναι κάτι εντελώς φυσιολογικό... για τους αδελφούς υπηρεσίας του Νοτίου Ειρηνικού.

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ ταξίδεψε για δέκα ημέρες στην Ωκεανία

Τα νησιά Σαμόα, η Αμερικανική Σαμόα, τα νησιά Φίτζι και η Νέα Ζηλανδία: αυτοί ήταν οι σταθμοί του ταξιδιού του Πρωταποστόλου Ζαν Λυκ Σνάιντερ, στην Περιφέρεια του «Δυτικού Ειρηνικού», που αποτελεί το πεδίο δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφερειάς Πίτερ Σούλτε (Peter Schulte). Εκτός από τις θείες λειτουργίες, το πρόγραμμα της παραμονής του, από τις 14, έως τις 22 Σεπτεμβρίου 2019 προέβλεπε επίσης συναντήσεις νεολαίας, μουσικές παραστάσεις και μια συνάντηση στρογγυλής τράπεζας. Πέρα από όλα αυτά ωστόσο, το ταξίδι αυτό, έφερε επίσης ορισμένες ιδιαιτερότητες και προκλήσεις.

Αναχώρηση σήμερα, άφιξη χτες

Κυριακή στις 15 Σεπτεμβρίου 2019, στις 10 το πρωί: Ο Πρωταπόστολος τελεί μια θεία λειτουργία στην Άπια (Σαμόα). Κυριακή 15 Σεπτεμβρίου 2019, στις 10 το πρωί: Ο Πρωταπόστολος τελεί την θεία λειτουργία στο Πάγκο Πάγκο (Αμερικανική Σαμόα). Ανάμεσα στις δύο, πραγματοποιήθηκε μια πτήση διάρκειας 30 λεπτών, η οποία αναχώρησε στις 15 Σεπτεμβρίου, για να αφιχθεί στις 14 Σεπτεμβρίου.

Αιτία της χρονικής αυτής σύγχυσης είναι η γραμμή

αλλαγής ημερομηνίας. Πράγματι η γη χωρίζεται σε 24 ζώνες ώρας. Ξεκινώντας από τη ζώνη πάνω από την Μεγάλη Βρετανία, προς τα ανατολικά, τα ρολόγια πηγαίνουν μπροστά, ενώ προς τα δυτικά, πηγαίνουν πίσω. Από την άλλη πλευρά της γης, στην μέση του Ειρηνικού Ωκεανού, οι ζώνες της ώρας συναντώνται: με μια μετατόπιση όμως 24 ωρών, πράγμα που αντιπροσωπεύει μια πλήρη ημερολογιακή ημέρα.

Για τον Πίτερ Έβες (Peter Eves), αυτό αποτελεί μια φυσιολογική καθημερινότητα. Ο πρεσβύτερος περιφερειάς πραγματοποιεί συχνά μια συνάντηση αδελφών υπηρεσίας το Σάββατο και μια θεία λειτουργία την Κυριακή στα νησιά Σαμόα, κατόπιν, εκ νέου, μια συνάντηση αδελφών υπηρεσίας το Σάββατο και μία θεία λειτουργία την Κυριακή, στην Αμερικανική Σαμόα. Το δικό του πεδίο δραστηριότητας περιλαμβάνει περίπου δέκα κοινότητες, με περίπου 1200 μέλη.

Σημαδεμένες με την μουσική και την φιλικότητα

«Η μουσική αποτελεί ένα πολύ σημαντικό κομμάτι του πολιτισμού των νησιών Σαμόα», εξηγεί ο Απόστολος Περιφερειάς σε ημερία Ανδρέας Άντερσεν

Ο Πρωταπόστολος επισκέφτηκε αδελφούς και αδελφές σε τέσσερις χώρες και τέλεσε πέντε θείες λειτουργίες

Το πρόγραμμα περιλάμβανε επίσης συναντήσεις με επισκόπους και Αποστόλους

(Andrew Andersen), που υποστηρίζει τον διάδοχο του στις προετοιμασίες. «Τα μουσικά ταλέντα στους κόλπους των κοινοτήτων είναι πάρα πολλά. Μια κανονική πρόβα της χορωδίας, εύκολα θα μπορούσε να εκληφθεί ως μια παράσταση συναυλίας». Ομοίως, η ευγένεια είναι χαρακτηριστικό στοιχείο του πολυνησιακού πολιτισμού, συνεχίζει ο συνταξιούχος χαμογελώντας: «Οι εορτές της κοινότητας που οργανώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα, δεν συνίστανται καθόλου για άτομα που κάνουν δίαιτα».

Αυτό που είναι χαρακτηριστικό για τα δύο αρχιπελάγη, τόσο για το ανεξάρτητο κράτος στα Δυτικά, όσο και για τα υπερπόντια εδάφη των Ηνωμένων Πολιτειών στα Ανατολικά, είναι το χριστιανικό αποτύπωμα: πράγματι, το 98 τοις εκατό των κατοίκων είναι χριστιανοί που ζουν επίσης την πίστη τους, όπως το υπογραμμίζει ο Απόστολος Περιφέρειας σε ηρεμία, Αντερσεν: Την Κυριακή, οι εκκλησίες είναι τόσο γεμάτες, που η δημόσια ζωή, μέχρι και την κυκλοφορία των λεωφορείων, σχεδόν σταματά.

Θρησκείες και πολιτισμοί σε αρμονία

Στα νησιά Φίτζι η κατάσταση είναι λίγο διαφορετική. Ο πληθυσμός των Φίτζι, που αποτελούνται από 332 νησιά, ανήκει κατά 60 τοις εκατό στην αρχική μελανησιακή εθνότητα και περίπου 40 τοις εκατό σε Ινδούς, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι τέταρτης και πέμπτης γενιάς. Έτσι τα δύο τρίτα των κατοίκων είναι χριστιανοί και το ένα τρίτο Ινδουιστές. Η συνύπαρξη πολιτισμών και θρησκειών λειτουργεί ειρηνικά και αρμονικά, λέει ο Ανδρέας Αντερσεν.

Εδώ, η Νεοαποστολική Εκκλησία αριθμεί 1900 μέλη που μοιράζονται σε 17 κοινότητες, ουσιαστικά σε αγροτικές περιοχές, αλλά και στις δύο εθνότητες. «Η αγάπη για την μουσική είναι επίσης μια φιλοσοφία ζωής για τους Μελανήσιους των Φίτζι», αφηγείται ο Απόστολος Περιφέρειας σε ηρεμία. «Διαθέτουν εντυπωσιακές μουσικές δεξιότητες. Και η μουσική κατέχει μια εξέχουσα θέση στη ζωή της κοινότητας. Ενήλικες και παιδιά συμμετέχουν με τον ίδιο τρόπο στις χορωδίες».

Η νεολαία του Μάρμπουργκ συναντά τη νεολαία της Αθήνας. Τρεις αξέχαστες ημέρες Νεολαίας.

Σύμφωνα με τις εντυπώσεις που μας άφησαν τα αδέρφια μας από τη Γερμανία φεύγοντας, το τριήμερο Νεολαίας ήταν μια απόλυτη επιτυχία. Το ίδιο πιστεύουμε και εμείς. Άλλωστε, στόχος μας ήταν τα αδέρφια μας να περάσουν τόσο καλά, όσο εμείς όταν τους επισκεφθήκαμε στον τόπο τους, τον Μάιο του 2019. Ο καιρός όλες τις ημέρες ήταν εξαιρετικά ευνοϊκός και ανοιξιάτικος παρότι η διοργάνωση αυτή έλαβε μέρος στα μέσα του χειμώνα. Οι Γερμανοί φίλοι μας γνώρισαν καινούριες γεύσεις και μυρουδιές από τον ξεχωριστό τόπο μας, γνώρισαν την ελληνική κουλτούρα και είδαν την πόλη μας από την πιο όμορφη πλευρά της. Και εμείς, μαζί τους ανακαλύψαμε καινούρια πράγματα. Βρήκαμε την ευκαιρία να επισκεφτούμε μέρη για πρώτη φορά παρότι οι περισσότεροι από εμάς ζούμε σε αυτόν τον τόπο από πάντα. Βέβαια, το ταξίδι τους αυτό δεν ήταν «ένα ακόμα ταξίδι», αλλά κάτι παραπάνω, ένα ταξίδι πνευματικό.

Γνωρίζουμε ό,τι ο Απόστολος Παύλος ταξίδεψε πολύ για την πίστη του, εκπληρώνοντας το θέλημα Του Κυρίου. Επισκεφθήκαμε κάποια από μέρη απ' όπου πέρασε ο Απόστολος Παύλος, όπως η Αρχαία Αγορά και ο Άρειος Πάγος, όπου πραγματοποίησε και την γνωστή ομιλία του. Βιώσαμε όλοι μαζί τη Θεία Λειτουργία, τραγουδήσαμε, ανταλλάξαμε απόψεις και συζητήσαμε για την πίστη μας. Όλα αυτά τα κάναμε με την καθοδήγηση του Ευαγγελιστή Περιφέρειας μας Γιούργκεν, του επισκόπου μας Αράμ και του βοσκού μας Λευτέρη. Και φυσικά με την βοήθεια των γονέων μας και των διοργανωτών, που χωρίς αυτούς όλα αυτά δεν θα είχαν πραγματοποιηθεί. Και όπως και ο Απόστολος Παύλος έκανε με τους αγαπημένους του, κάναμε με την καθοδήγηση του Ευαγγελιστή Περιφέρειας μας Γιούργκεν, του επισκόπου μας Αράμ και του βοσκού μας Λευτέρη.

Και φυσικά με τη βοήθεια των γονέων μας και των διοργανωτών, που χωρίς αυτούς όλα αυτά δεν θα είχαν πραγματοποιηθεί. Και όπως και ο Απόστολος Παύλος έκανε με τους αγαπημένους του, συνεχίζουμε να κρατάμε επαφές ακόμα και από απόσταση, ενισχύοντας τους δεσμούς μας. Οι εμπειρίες που βιώσαμε το τριήμερο αυτό θα παραμείνουν αξέχαστες και μας δίνουν δύναμη και αισιοδοξία μέχρι την επόμενη φορά που θα βρεθούμε από κοντά. αδέρφια μας εκεί.

Ιερέας Παύλος Δελατόλας

Τρεις αξέχαστες ημέρες Νεολαίας.

Οι 3 μέρες που περάσαμε με τη νεολαία από το Μάρμπουργκ ήταν γεμάτες και πλούσιες από όμορφες εμπειρίες. Εκτός του ότι μας δόθηκε η ευκαιρία να γνωριστούμε καλύτερα, κάναμε μια μικρή περιοδεία στην Αθήνα, ξεκινώντας την Παρασκευή το βράδυ, όπου δειπνήσαμε όλοι μαζί στο Μοναστηράκι, στην πλατεία. Το Σάββατο η μέρα ήταν γεμάτη με το χαμόγελο ζωγραφισμένο στα πρόσωπα όλων μας. Συναντηθήκαμε στο Σύνταγμα και διασχίζοντας τον πεζόδρομο της Διονυσίου Αρεοπαγίτου, φτάσαμε στην Ακρόπολη. Επισκεφτήκαμε τον Παρθενώνα και τον αρχαιολογικό χώρο γύρω της. Στη συνέχεια κάναμε μια περιοδεία στην πόλη με δώροφο λεωφορείο, φτάνοντας μέχρι τον Πειραιά. Την Κυριακή ζήσαμε μια όμορφη θεία λειτουργία, την οποία τέλεσε ο Επίσκοπός μας Αράμ. Κατόπιν γευματίσαμε όλοι μαζί και στη συνέχεια επιστρέψαμε και πάλι στην εκκλησία για να συζητήσουμε με τον Επίσκοπό μας για την πίστη μας. Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε το Καλλιμάρμαρο - Παναθηναϊκό Στάδιο και από εκεί ανεβήκαμε στον Λυκαβηττό για να θαυμάσουμε τη θέα. Σίγουρα στο μέλλον θα έχουμε τέτοιες επισκέψεις. Ήδη τα αδέρφια μας, μας λείπουν πολύ!

Ιερέας Βαγγέλης Ρεμπάπης

Διεθνής
Νεοαποστολική
Εκκλησία

